

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БАЊАЛУКА,
СЕПТЕМБАР 1997.
ГОДИНА VIII,
БРОЈ 408

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ИЗБОРНИ ПРОГРАМ ЗА ПРЕДСТОЈЕЋЕ ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ

ГДЕ СУ СРПСКЕ ЗЕМЉЕ ТУ СУ СРПСКИ РАДИКАЛИ

Подршка ослободилачкој борби српског народа
- предах на првој борбеној линији

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Дмитриј Јанковић

Лектор:
Зорица Илић

Редакција:

Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:

Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Јовановић,
Ранко Вујић, Драган Тодоровић,
Ратко Гонди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Миодраг Ракић,
Зоран Красић, Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Технички уредник
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Штампа:

НИПТ "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Карикатуре:

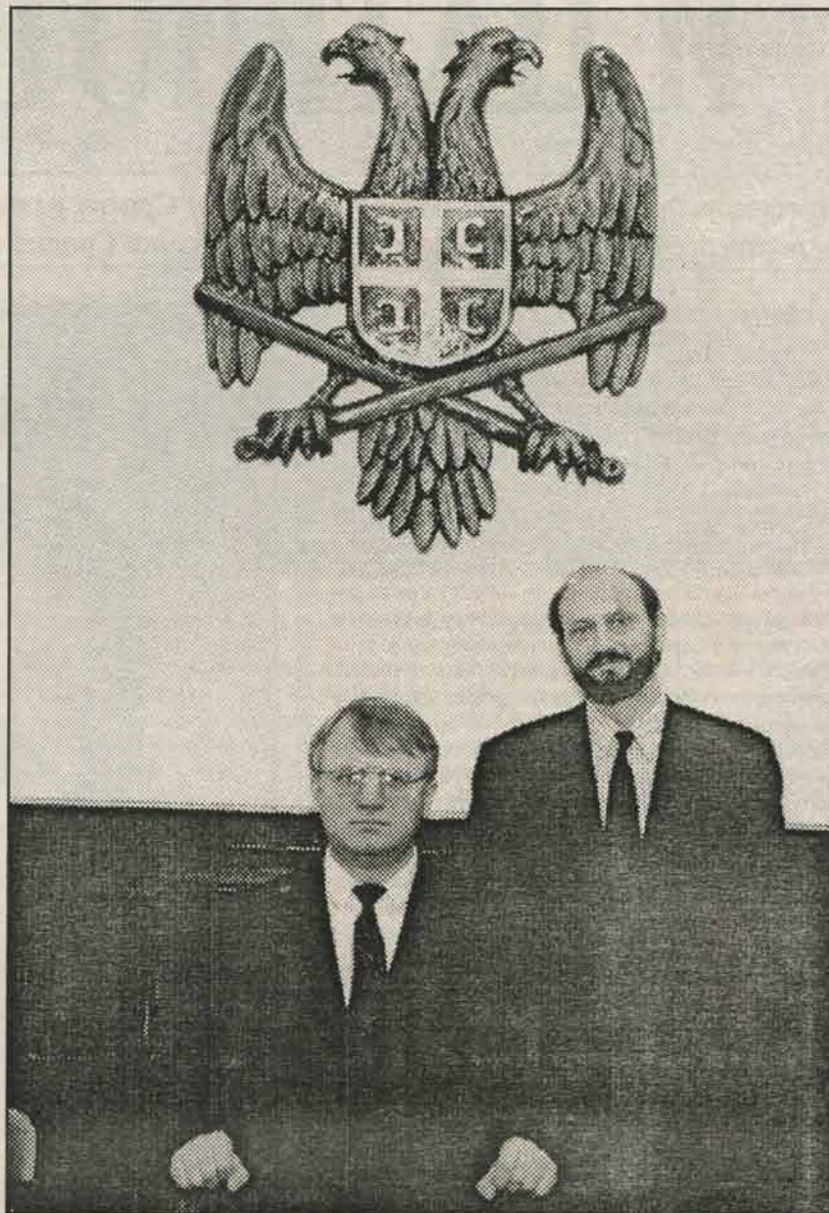
Синиша Аксентијевић

Тираж: 40.000 примерака

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд,
Тел.: 011/325-231

Рукониси се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8, став 1. тачка I. алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

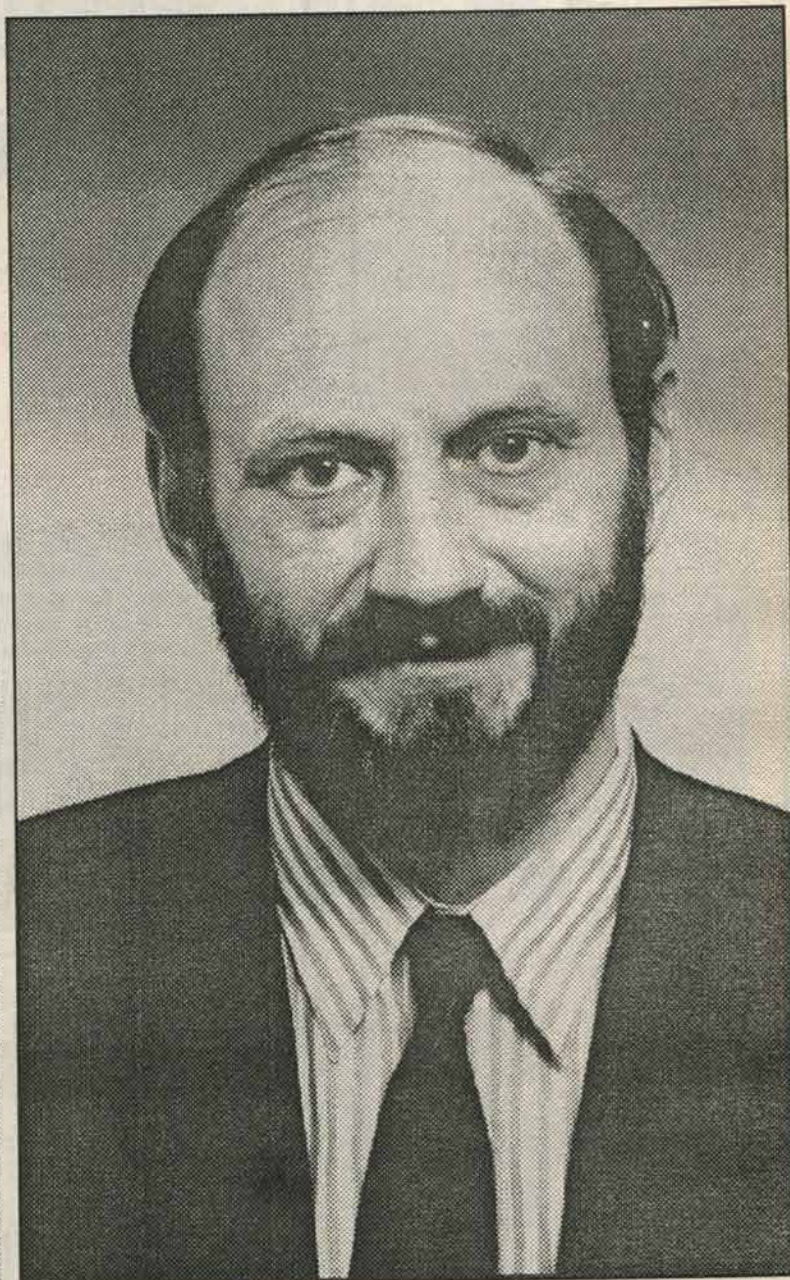
**СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА,
ДОК СУ ЈОЈ
ДЕЦА ВЕРНА!**

ПОБЕДИЋЕ МУДРОСТ И ПАТРИОТИЗАМ

Професор, др Никола Поплашен, председник Српске радикалне странке Републике Српске и потпредседник Народне скупштине Републике Српске специјално за "Велику Србију"

Др Никола Поплашен је председник Српске радикалне странке Републике Српске, потпредседник народне скупштине Републике Српске и професор Правног факултета у Бањалуци. Пореклом Динарац из Книне крајине, рођен 1951. године у Станишћу код Сомбора, живео у Сарајеву и сада у Бањој Луци представља политичара који је потпуно свестан потреба, начина размишљања, обичаја и културе ових српских крајева. До почетка рата радио је као професор на Факултету политичких наука у Сарајеву. 1992. године обукао је униформу и стао у одбрану српства. Након првих ратних искустава у Илијашкој бригади на Нишњој висоравни, у договору са војводом др Војиславом Шешељем, преузима организовање Српске радикалне странке Републике Српске. У марту 1993. године, на скупштини у Бањалуци изабран је за председника странке. Од тада па до данас, др Поплашен, заједно са сарадницима, прешао је тежак пут организовања Српске радикалне странке Републике Српске и борбе за њен политички успех. Од ванпарламентарне странке, коју је чинило неколико најдоследнијих људи, Српска радикална странка Републике Српске израсла је у најјачу опозициону странку. Увек привржени националном програму и одани борби за слободу и државотворност Срба са обе стране Дрине, српски радикали у Републици Српској често су се налазили под ударом домаћих и светских агентура спремних да у сваком тренутку задају ударце српским националистима. Исправност политике српских радикала доживела је своју потврду и на протеклим изборима када је народ Српској радикалној странци покљонио поверење и улогу својеврсног смеродавца српској националној политици, како брод владајућег СДС-а оптерећен различитим аферама не би скренуо са националног курса. Српски радикали су на најбољи начин одиграли ту улогу појављујући се као фактор стабилности на узурпираној политичкој сцени Републике Српске и Босне и Херцеговине. За толику количину државничке мудрости свакако је један од најзаслужнијих др Никола Поплашен.

Др Никола Поплашен

Бањалука 20. марта 1993. године

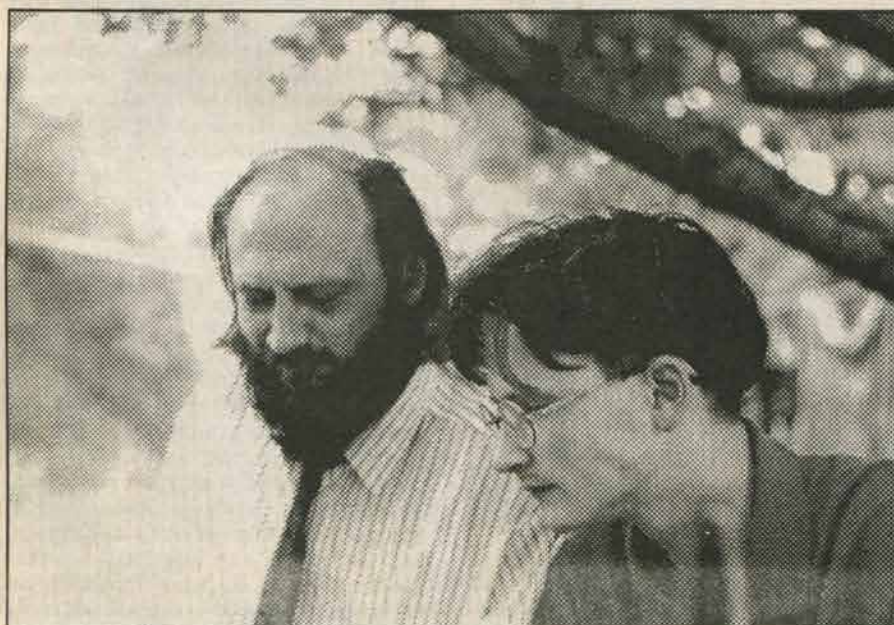
– Скупштина на којој је др Поплашен изабран за председника Српске радикалне странке за Републику Српску

- Г. Поплашен, од нашег последњег разговора променило се много тога. Као никада до сада, политички односи у Републици Српској представљају тешку последицу трапавости владајуће странке сукобљене са партикуларистичким интересима појединаца потпомогнутих од стране појединих западних земаља. Како оцењујете постојећу ситуацију?

Др Поплашен: Знате српски радикали су још по завршетку протеклих избора упозоравали да су нам јасне зловне намере везане за одлагање локалних избора. Зато смо инсистирали на јачању државних органа Републике Српске, поштовању њеног Устава и закона, обезбеђењу пристојног живота свим нашим сународницима, отварању перспективе свеукупног просперитета и развоја. Да смо учинили јавним и ста-

види под контролу све наше послове, похапсили криминалше, лопове, преваранте и издајнике и тиме их учинили доступним нашим судовима, да смо учинили достојанственим оне који су часно и достојно бранили нашу земљу, урадили би онај посао због кога нас је народ изабрао.

Наравно, морам рећи да посланици Српске радикалне странке у Народној скупштини Републике Српске ни једног часа нису заборавили програм српских радикала, нашег лидера др Војислава Шешеља. Нисмо заборавили муке и патње кроз које је прошао наш народ, а које и сада трпи. Нисмо заборавили муке и немаштину коју трпе наши чланови и одбори широм Републике Српске. У посланици коју смо непосредно по завршетку избора упутили српском народу, упозоравали смо да имамо основа и разлога да јачамо и демократске процесе, да чистимо мрље и разбијамо таму која је резултат наших слабости, спотисања, себичних интереса. Додуше, били смо свесни и наше снаге битно смањене захваљујући великим и малим фалсификатима који су умањили нашу посланичку групу за неколико пута, но били смо способни да, и поред тога, са оним бројем посланика који смо добили учествујемо у развоју државности Републике Српске и заштити интереса нашег народа. Република Српска, очигледно, сада и у наредном периоду неће бити у лакој ситуацији. То је због тога што на

Сарадња генерација – са старијим сином Марком

Интервју

Изазивач рата – фундаменталиста Алија Изетбеговић са свитом

Др Никола Поплашен и Драган Јовановић – обилазак српских одбрамбених линија

Једној страни имамо Дејтонски споразум и арбитражну одлуку око Брчког, који носе укус одређења неких великих сила да се државни елементи Републике Српске источе и да се Српска реинтегрише са нашим дојучерашњим непријатељима. На другој страни још увек је присутан изразито снажан сукоб у редовима владајуће партије и фракцијама које су је напустиле. И, коначно, трећи моменат који нас оптерећује јесте збир последица рата и тешко економско стање у коме се налази Република Српска. Уколико схватимо да наведене проблеме не можемо да решимо брзо, схватићемо и озбиљност са којом треба да се поставимо у овом времену. На тај начин можемо се ухватити у коштац са свим тешкоћама и сигуран сам да можемо испливати на обалу која је наша и која нам годи.

- Како, у светлу актуелних догађаја, коментаришете поступке проф. др

Биљане Плавшић, председника Републике Српске?

На Госпојину, 28. августа у Бањалуци, актуелни председник Републике, из досадашњег искуства веома проблематична особа, основала је некакову странку која ће довести до нових и још драстичнијих подела српског народа.

Та организација са лажним и претенциозним именом, Српска народна странка, штитиће уместо српских, интересе западноевропских народа и етничких група Сједињених Америчких Држава. Заправо, у првом плану ће јој бити интереси интернационалне финансијске алијансе, о чијим профитима се широм света брину инструментализовани изроди попут Биљане Плавшић.

Борба за Републику Српску, дакле, улази у најтежу фазу од њеног оснивања. У нашем интересу је да она опстане и да се, зашта има услова, еко-

номски развије и укључи у нормалне токове међународних односа.

Дужност нам је да подлој баби из Банских двора отворено ставимо до знања да смо прозрели њену прљаву улогу и да ћемо се максимално ангажовати да се, уз локалне, одрже и предсједнички избори.

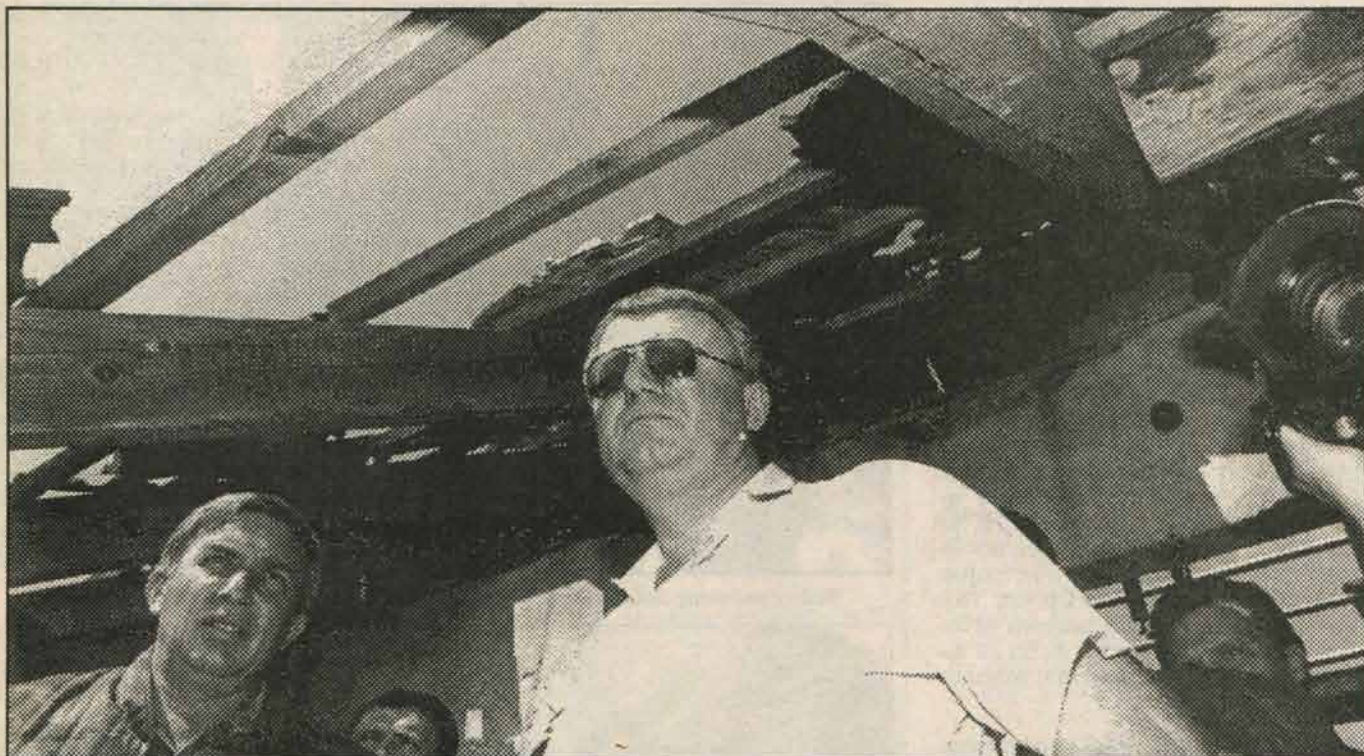
Уз нашу помоћ, и уз помоћ патриотски одређеног дела бирачког тела, ако међународна заједница оружјем не озваничи своју окупацију и директно не утиче на изборне резултате, Биљана Плавшић ће, напоскон, сини са политичке сцене.

Напомињемо да ће свако друго решење, осим поштених, демократских избора, изазвати реакције са несагледивим последицама. Грађани Брчког су показали шта мисле о антисрпској политици Запада и њеним овдашњим интерпретаторима.

- Каква је у тој ситуацији, посебно посматрано из угла уставне кризе, позиција Српске радикалне странке Републике Српске?

Др Поплашен: Српска радикална странка је од почетка уставне кризе у Републици Српској заузела јасан став да се проблем може превазићи само доследним поштовањем свих легалних институција власти, дакле оних изабраних на непосредним изборима, као и оних које су након тога изабране у складу са Уставом Републике Српске. Коначан одговор на питање уставности ових одлука могао је дати само Уставни суд Републике Српске. У сваком другом случају Република Српска, већ сада озбиљно угрожена постојећим нејединством у државном руководству, може доћи у ситуацију истоветну оној у којој се наша Република Српска Крајина. Новонастала ситуација је била инспирирана неким спољним факторима у шта се уклопило и мучко убиство Симе Дрљаче. Све учесталије постојећивање Српске радикалне странке са Српском демократском странком, које није нимало случајно, долази из недобронамерних кругова и потпуно је без основа. Ми смо опозициона странка и имамо такав однос према СДС-у и са другим странкама немамо ту врсту сарадње. Српска радикална странка била је у немилости Српске демократске странке још 1993. године, када су неки чланови српских радикала били шиканирани. Ми смо још тада упозоравали на криминал у Српској. Дакле када је председник Плавшић била потпредседник Републике Српске. Треба поново напоменути да су посланици Српске радикалне странке гласали против постојеће владе, сматрајући да њено устоличење значи наставак криминалитета. Српска радикална странка поштује институције председника Републике, али сматра да актуелни председник, Биљана Плавшић, чини тешке грешке које могу утицати на губитак Српске. Једини излаз из ове

Сведок оптужбе – недело НАТО пакта

ситуације, ми смо видели у чувању присебности и проналажењу разумног решења које ће бити на корист Републике Српске, стога се српски радикали нису определили ни за једну страну. Пред нама су избори у септембру и странка, пре свега, мора да се припреми да на тим изборима добије што већи број гласова, односно у неким општинама и власт.

Уплитање међународне заједнице, па рекао бих и изазивање кризе, присутно је већ неколико година. Међутим, с том чињеницом ми смо рачунали, односно са њом треба да рачунамо, да је узмемо као такву и да сами процењујемо нашу ситуацију, наше међусобне односе, али и нашу позицију у међународном окружењу. Због тога треба нагласити да је наша тренутна кри-

за изазвана и нашим унутрашњим неспоразумима, расколима, па и конфронтацијама. С обзиром да је у Републици Српској на власти Српска демократска странка, која је самостално конституисала све државне органе власти, сасвим је очигледно да је сукоб настао због разлика унутар ње. Међутим, ти сукоби су се рефлектовали на нивоу државних органа и било је

После ракетног удара – на згаришту српске куће

Интервју

неопходно да се криза разреши на легалан начин управо на том нивоу.

- Тренутно у центру пажње како политичара, тако и јавности налази се питање Брчког, тачније проблеми у вези са издавањем докумената "повратницима" муслиманске националности. Г. Фаранд је због тога одлучио да изда "своје" исправе, а то питање је и дио проблема на релацији Плавшић-Влада Републике Српске?

Др Поплашен: Очигледно је да постоји струја благонаклона међународној заједници и да загрљена с њом пристаје да реши проблем Брчког на начин којим се не може доћи до реализације српских интереса. То је један од првих лоших резултата сукоба у државном врху Републике Српске. На питању Брчког огледаће се наша постојаност, па и питање слоге и истрајности у очувању Републике Српске. То је заиста велики испит и мислим да бисмо морали бити чврсти да би га положили показујући заиста максимални степен слоге.

- На недавно одржаној конференцији за новинаре проф. др Биљана Плавшић је изјавила да су Американци били spremни да Радовану Карацићу поклоне егзил пребацивањем у иностранство. Само дан након тога Медлин Олбрајт је оштро демантовала ту изјаву, нагласивши чак да се нада да г. Плавшић боље памти одредбе Дејтонског споразума него оно о чему су разговарали у Бањој Луци. Како ви видите излаз из замршеног проблема наводних "ратних злочина"?

Др Поплашен: Са становишта српске странке нужно је поштовати Устав. Плаушале оптуге, па ма ко био у питању, за нас не представљају основу да било кога изручујемо. То је озбиљно питање, питање достојанства нације, свих нас и Републике Српске и не може се преко тога прелазити као преко неког маргиналног питања које не тангира народ у целини, већ само појединце.

- Долазак Ричарда Холбрука поново је са мртве тачке покренуо активности заједничких органа. Решена су нека битна или мање битна питања, а можемо рећи најважније од оних је устројавање дипломатије БиХ на трипаритету. Срби, Република Српска "добили су" право на амбасадоре у значајним светским центрима попут Париза, Вашингтона, Москве... Како то искористити на најбољи начин?

Др Поплашен: Добро је у том смислу што се Република Српска показује као фактор који се не може мимоћи у питањима међународне политике БиХ. Наравно доста је тога учињено покретањем са мртве тачке, али тек следе разговори око именована функционера у тим амба-

Вера у коначну победу – др Шешел са борцима Пете подринске бригаде

Традиционално пријатељство – Жириновски у Републици Српској

Супротстављање званичној француској политици – Ле Пен на Палама

Пред историјску распродају – путник за Дејтон

садама што је исто тако значајно, ако не и значајније питање. На нама је да се тим путем боримо за равноправан статус Републике Српске, а у крајњем случају за нашу самосталност и независност. Већ у следећим месецима видећемо да ли је уопште могуће да такво нешто постоји.

● Равноправност је свакако један од суштинских проблема, тачније неразумевана чињеница о неопходности равноправног односа међународне заједнице према свим, условно речено, странама у БиХ. То се, свакако, најбоље види на примеру међународне помоћи за обнову и развој. Премијер Федерације

БиХ, Едхем Биљачкић, изузетно афирмативно говори о тој помоћи, док са друге стране Република Српска није добила ни приближан део средстава намењених за њу?

Др Поповић: Неравноправност је огроман проблем. Уосталом, због неравноправности је и дошло до сукоба и крвопролића. Муслиманска и хрватска страна равноправност схватају као могућност агресије и протеривања српског народа све до Дрине и Дунава. Хрватима је то успело, новокомпонована бошњачка нација се нала да ће тај сценарио успети да понови. Међутим, проблем се јавља у схватању

равноправности од стране међународне заједнице као средства којим се негирају интереси Срба, па при томе постоји и могућност примене створене војне присиле. Према томе, равноправност је један мучан однос међу људима који траже да се утврде механизми којима се она обезбеђује. Стицајем околности појавио се Дејтонски споразум којим аргументујемо равноправност. Нама није тешко показати примером, који сте малопре поменули, колико тај принцип, а који је темељни и у Дејтонском споразуму, није испоштован јер ево само по питању међународне помоћи за обнову и развој можемо изнети податке који говоре да је Федерација до сада добила 98,6% средстава, а Република Српска тај безначајни, у суштини, остатак којим се не може решити неки најпростији проблем. То је пример како они разумеју равноправност. На нама је да не подлегнемо њиховим лажним обећањима јер је очигледна разлика између оног што су обећали и оног што су спремни да дају. Та количина новца није довољна ни да се у једној општини у Републици Српској покрене производња. Мислим да имамо довољно начина да штитимо равноправност и да се позивамо на њу па и кроз Дејтонски споразум признат од стране међународне заједнице.

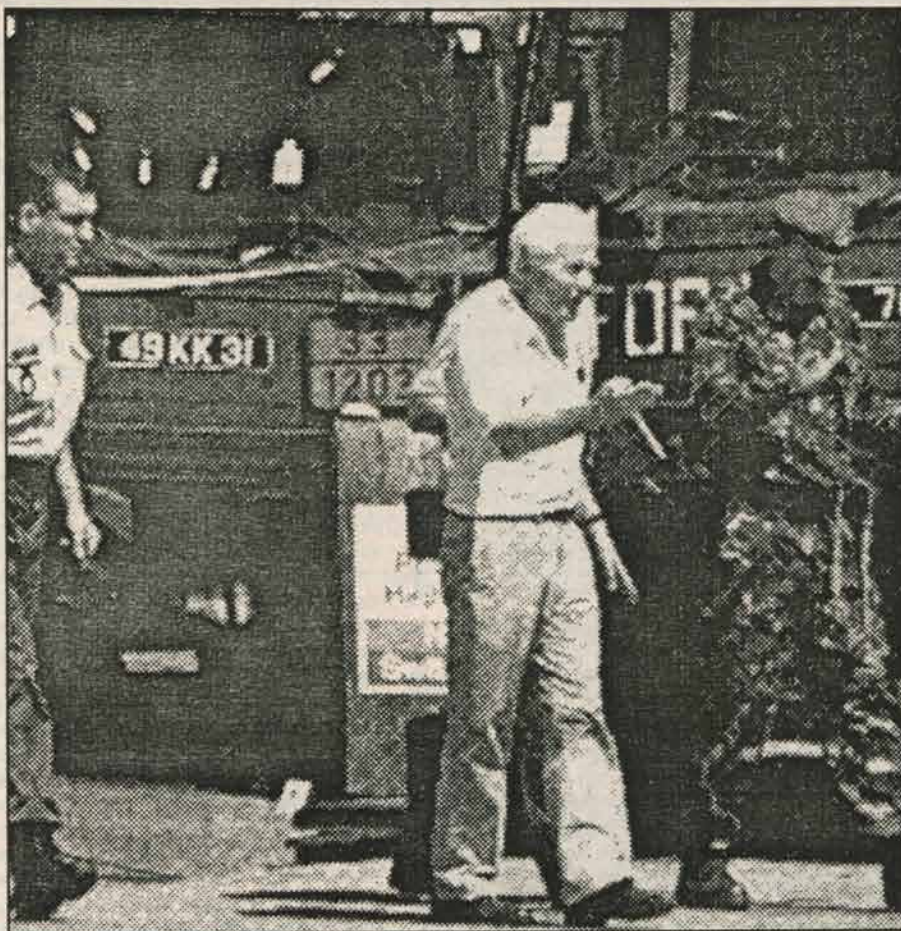
● Прошло је годину дана од протеклих избора на којима је Српска радикална странка добила завидан број посланика, поставши тако највећа опозициона странка у Републици Српској. Колико је учињено од тада да ли су српски радикали испунили очекивања својих бирача?

Др Поповић: На Српска радикална странка је очекивала већи успех од оног на протеклим парламентарним изборима. Ми смо у протеклом периоду били у једној мучној ситуацији даљих притисака на Републику Српску и нашли се у позицији да бранимо интересе Републике Српске и нашег народа. И поред тога, Српска демократска странка је само-

Ричард Холбрук
– експерт за политичке притиске

Интервју

Бањалучка разгледница – СФОР чувар Банских двора

стално формирала укупну државну власт, а ми смо деловали као потпуно опозициона странка. Веровали смо да, као опозициона странка, имамо довољан број посланика да утичемо на политику владајуће странке, пре свега парламентарном борбом. Но разлике су биле евидентне и то ће се касније и показати. Право време вишестраначја ће доћи тек онда када нико не буде имао апсолутну већину и када странке на власти буду упућене једна на другу и нађу се у позицији да морају налазити компромисе, а да, при томе свако одговара за своје поступке, са једне стране бирачима, а са друге општим националним интересима. Ми ћемо такво опредељење задржати и на овим изборима и након њих, а надамо се да ћемо постићи резултате који ће нам омогућити учешће у власти како би спровели и наш програм.

- Захваљујући између осталог и вашој позицији потпредседника Народне скупштине Републике Српске, српски радикали су успели да остваре значајне контакте са дипломатским представницима многих држава. Колики значај има успостава тих веза?

Др Поплаш: Република Српска у целини мора да направи међународну афирмацију која би јој обезбеђивала више угледа, позицију потребну за један живљи укупни развој. У том смислу Српска радикална странка Републике Српске остварила је делимично неке контакте који су, углавном пријатељ-

БИЉАНА ИЗ САЛЕМА

Јеленка најамник – све за распад Републике Српске

ског карактера и чији је предмет размена мишљења и оцена укупне политичке ситуације. Морам напоменути да је то само део укупних међународних контаката које остварује Српска радикална странка, односно Централна оташбинска управа као њен највиши орган, тако да међународне односе имамо на више нивоа и они ће се свакако у наредном периоду развијати на различите начине. Пре свега сарађиваћемо са партијама и покретима који су демократски,

национални, који су блиски нашој оријентацији. Оно што је битно је чињеница да се Српска радикална странка више не може заобићи у озбиљним политичким активностима које уважавају демократске и парламентарне принципе политичке борбе.

- **Темељни елементи изборних програма свих странака које излазе на локалне изборе везани су, пре свега, за обнову и развој Републике Српске. На којим принципима се по том питању заснива програм Српске радикалне странке?**

Др Поплашен: Ми смо присиљени да се ослонимо на властите снаге. Не смо довести у ситуацију да продајемо националне интересе за један или пет долара, то је једна ствар. Друга ствар не смо подлећи лажним обећањима којих су пуни медији и пуни програми и оријентације других странака у Републици Српској. Морам да подсетим да су милијарде и милијарде долара обећане државама као што су Русија, Пољска, Мађарска, Румунија, Бугарска итд, а од тога је никло толико но-вца који не би, као што већ рекох, могао да оживи привреду ни у једном мањем граду у Републици Српској. Према томе, лажна обећања су једна ствар, а реални односи друга и због тога оно на чему базирамо нашу оријентацију је приватизација и стварање услова за долазак страног капитала, пре свега наших исељеника. Само са стабилним усло-

вима у којима је изванредан профит можемо кренути са убрзаним развојем. Ствар је наше пословичности и спремности, наше инвентивности и мудрости колико ћемо успети да постигнемо бар минимум услова којима ће бити пружене могућности за оживљавање привреде, а тиме и нормалан, квалитетан живот грађана. На другој страни постоји могућност, уколико не будемо били свесни наше улоге, да ову прилику пропустимо и да наши значајни ресурси практично не буду искористени. Уз минимум политичке стабилности неће бити тешко обновити производњу до задовољавајућег нивоа. Република Српска нема пуно становника, а постојећи привредни капацитети су у могућности да обезбеде довољан број радних места. Поред тога, ту је могућност сарадње са околним земљама, пре свега са Србијом, са чијом је привредом наша привреда компатибилна.

- **Српски радикали имају традицију заговарања широке локалне самоуправе дужу од стотину година. Пред њима су локални избори. Како на основу постојећих околности видите ревитализацију локалних заједница?**

Др Поплашен: Да, тачно је да српски радикали већ више од стотину година заговарају програм широке локалне самоуправе у погледу локалних на-

Пад Брчког – нове сеобе

Интервју

длежности и државне централизације у погледу круцијалних питања. Позитивни законски прописи у Републици Српској су релативно далеко од тих принципа јер централна власт улази у надлежности и питања локалних заједница, а да, при томе, најчешће не разуме потребе и размишљања свих средина. Општинама, као уосталом и у Србији и Црној Гори у надлежност су остављени послови развојних и урбанистичких планова, старање о грађевинском земљишту и пословном простору, о изградњи комуникација локалног значаја те неким "мање важним" питањима социјалне политике, просвете, културе. На основу тих надлежности не може се учинити много, али може довољно како би грађани били задовољнији радом органа локалне управе. Полазећи од карактеристичних проблема и потреба сваке општине у Републици Српској, српски радикали су створили програм њихове ревитализације. Пре свега, неопходно је реинити темељна питања организације општинских управа како би представљале институције које економично и ефикасно испуњавају своју функцију. Неопходна је ревизија да досадашњих општинских власти како би се исправиле неправде које су најчешће и узрок незадовољства грађана. Тај процес може бити обављен јако брзо. Потребно је само да грађани прихвате методе и програм које им нуди Српска радикална странка. Да наша обећања нису без основа најбоље показује случај земушке општине која је из стања тоталне анархије и бирократског мрака, за само пар месеци, достигла стандарде западноевропских управних институција. На грађанима Републике Српске је да се одреде да ли ће својим гласовима дати овој, "нездрави", власти још једну инјекцију, тиме продужавајући агонију, или ће поверење поклонити здравој,

принципијелној, поштеној и оперативној радикалној власти.

● На крају нашег разговора г. Поплашен, молим вас да дате оцену изјава Фране Туђмана и министра иностраних послова БиХ Јадранка Прлића у којима они оцењују Бачку Луку као стратешки интерес хрватског народа?

Др Поплашен: Ја мислим да би им боље било да се оријентису на Крајину, ако им и она остане јер и ово што је до сада Хрватска освојила, освојено је агресијом на првом таласу далеког запада и што се тиче историјских околности то не може тако дуго опстати. Може Франо Туђман изјавити и да је Ниш стратешки интерес Хрвата, па ако то и оствари онда је то проблем српске неслоге и немоћи. Ако би се оствариле идеје Фране Туђмана онда би ми имали разлог да доживимо несрећу коју смо доживели падом Книске Крајине.

Огњен Тадић

Поруке народа

– детаљи са многобројних митинга широм Републике Српске

ВЛАСТ ЈЕ ВОЉА НАРОДА

Репортажа о војводи Мирку Благојевићу, председнику Извршног одбора Српске радикалне странке за Републику Српску

Чојство и поштење постале су променљиве категорије! У ова сулуда времена, све више прете челичним загрљајем издаје да удаве српски живаљ. Потирање националног идентитета и издаја српског духа су најгори и најопаснији вирус који је, ових дана, захватио Србе. Борба за власт постала је дијагностичка предност "оболелих Срба". Има ли српски народ нале? Јесу ли данашњи издајници гори од јаничара и бројнији од Брозових комуњара?

На сву срећу, међу Србима је остало и правих људи. Светли пример Србина који чува свој национални идентитет је Мирко Благојевић, председник Извршног одбора Српске радикалне странке за Републику Српску. Војвода Благојевић живи и ради у Бијељини.

Увек је Србија имала, и увек ће имати, свога кнеза Иву од Семберије.

У рату је војевао. Кад се оружје утишало, он није тражио привилегије и награде. Окренуо се домаћим пословима, како су Срби увек чинили.

Наступило је друго време. Окупаторски војници шпартају Семберијом, газе по слободи за коју се војвода борио.

А Благојевић је остао оно што је био! На власт је гледао као на вољу народа. За себе је изабрао Српску радикалну странку. Шта ће изабрати народ, то је њихово демократско право.

Шта данас ради Благојевић? Када умукну топови, на сцену ступе лопови. Много тога се усковитлало. Може ли војвода да прежали ратовање и изгинулу српску браћу? Може ли мирно да гледа издају и несрећу? Благојевић то никада нису могли!

Детињство учртало животни пут

Породица Благојевић је раније живела у Бресници, у Општини Лукавац. Мирко је рођен 1956. године. Стицајем околности, породица Благојевић се шездесетих година преселила у Бијељину. Детињство Мирка Благојевића је, у исто време, било и лепо и тешко. "Срећа је када живиш као ја, у породици

Војвода Мирко Благојевић

која има много деце", каже Мирко. "А нас је било троје, једни другом до ушију. Брат и сестра су нешто старији од мене, тако да је у нашој кући било увек веселе пике и галаме, здравог смеха, али и ситне дечије љубоморе. Када кажем да ми је детињство у исто време било и тешко, то је зато што смо били сиромашни. Живело се на ивици беде. То нико не прија, ни родитељима ни деци.

Отац Тривун је био шумар, имао је малу плату, а мајка Милена никада није била под платом. Радила је много, али по кући, нарочито око нас деце. Посвећивала нам је много пажње и времена. Разговарала са нама о дечијим проблемима, и често нам је правила играчке и на нас преносила много љубави. Колико је било у њеној моћи, трудила се да ми, деца, не осетимо терет присутне немаштине. Али знате, љубав, кашаљ и сиромаштво се никада не могу сакрити, нарочито од деце. Можда само нисмо били свесни разлога због којих су родитељи били нерасположени. Али питали смо се зашто се све ређе смеју. И ми деца разумели смо немаштину, зато о њој нисмо причали. Нисмо коментарисали шта бисмо све желели да имамо. Једноставно, знали смо да неке ствари не можемо да добијемо, и о њима смо ћутали. Повремено смо размишљали, када се осамимо, и када пустимо машти на вољу, како би било лепо имати прави кожни фудбал. Били су то ретки тренуци маштарија... У међувремену, од напор-

ног шумарског посла, отац је оболео и рано отишао у инвалидску пензију. Једва се склапао крај с крајем, али живело се... Ко зна, можда смо постали добри и поштени људи, зато што смо били сиромашни и што смо морали да раније сазримо од наших вршњака!"

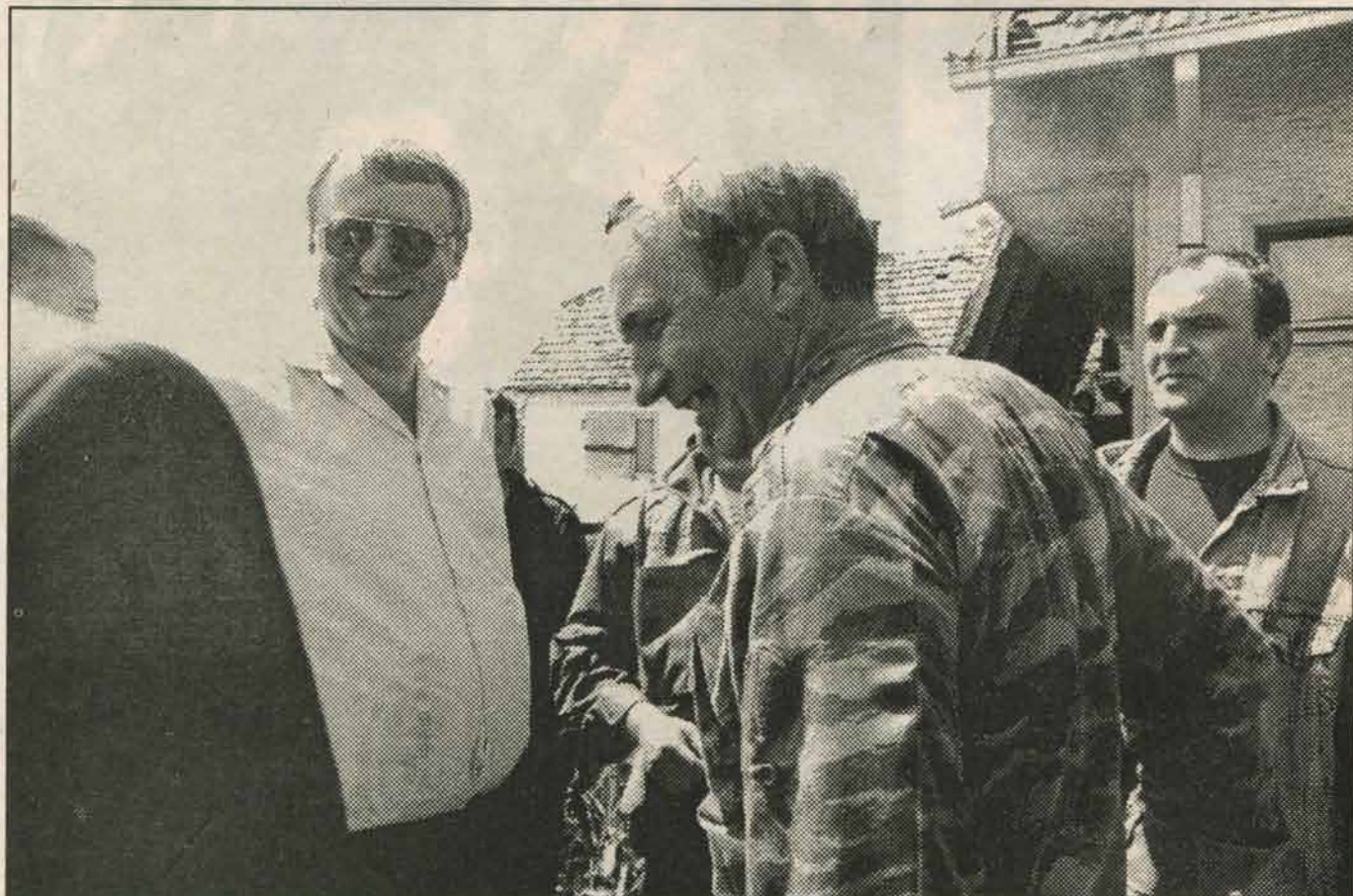
Мирис трулог братства и јединства

Живот је тако одлучио да Мирко Благојевић одраста, сазрева и живи у вишенационалној средини. Играо се по прабини кликера са муслиманском и хрватском децом. Није правио разлике међу њима. Сви су били исти. Али, неке јаче силе већ су припремиле сценарио. Само су недостајали временски услови. Али, и то се догодило. Хајка на све што је српско, могла је да крене.

Присећајући се тих дана, Мирко прича: "Моје прве комшије били су муслимани. Играли смо се и дружили најнормалније. Мени у периоду раног дечаштва није падало на памет да ће једног дана доћи до таквог крвавог разлаза у бившој Босни и Херцеговини. Али, то је живот. Изгледа да су звезде уписале такву судбину нама Србима".

Период одрастања донео је неке нове видике. Отворио му нове погледе. Мирко је почео да схвата како постоје неке ствари о којима се ћути. Срби од њих, у сваком случају, морају да окрећу очи и уши. Мирко сматра да су Ср-

би једини веровали у братство и јединство. Једини били југословенски опредељени. Свеједно што је то на уштрб српства. "Са другим народима није било тако", каже Мирко, "имамо чудан ментални склоп који много тога повлачи за собом. Једна од кључних ствари је и национално васпитање. Док смо једини ми неговали братство и јединство, а изнад свега се заклињали у југословенство, други се нису одрицали ни вере ни цркве. Југословенство им је служило само у случајевима прикривања праве истине. Срби су дозволили да им прашина заборава замагли веру и православну традицију. Доведени смо догле да нам је и крсна слава постала најтежи печат срама. Захваљујући свему томе, постали смо безбожници. Протерали смо сопствени национални идентитет. Зна се шта се догађа са Србима без вере и поноса! У том периоду свеопште српске амнезије, други народи бивше пропаде тековине Југославије, правили су припреме за оно што нас је снашло. Мајсторски су извлачили корист из свега што им је било надокхват руке. Југославија је за њих била само прелазно и пролазно средство. Неминовност, која је требало да им донесе вишеструке користи. И тако: док смо ми, Срби, били обузети спасавањем братства и јединства, другима смо отворили пут да нам лакше забију нож у леђа. Отму све што се дало отети. Да нас обележе преко мондијалистичких медија као нељуде. Али, несмотре-

Посета ратишту – јачање борбеног морала

ност је наша заслужена Божија казна, јер смо заборавили ко смо и шта смо и када је основана прва српска држава. Заборавили смо на крсну славу и заменили је неким измишљеним новим празничним датумима. Славили смо и своје убице и крвнике! Сигуран сам да би нека лекарска дијагноза о нама Србима могла да гласи: "Неизлечиво оболели од вируса југословенства. Последице – неизлечиве. Лека нема!"

Кад период србофобије прелази у лудило

И тако су овоземаљски, југословенски дани, српског народа текли чудним и све стрмијим токовима братства и јединства. Осмишљени су од већ давно преминулог, масона Тита.

Једино важно у тим последњим данима Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, док су се Срби већ бранили од усташког ножа, било је што више искритиковати и изблатити све што има српско национално обележје.

Био је то период србофобије. Многи заточеници Брозовог дела су се истицали нападима на све што има српско обележје. Стицали су се поени код својих домаћих и светских донатора. Није страшно само то што су се у тим србофобичним нападима истицали Хрвати и потурице. Болно је што су многи "угледни" Срби чинили то горе и жешће. Да ли је случајно што су они лево оријентисани, а пуни десних цепова. То је оно сумануто време када се са пуно благонаклоног одобравања гледало на прославу Бајрама и католичког Божића. А на стуб срама су стављани сви Срби који су славили своје свеце и свој Божић.

Заплашени grubим насртајима и претњама, људи домаћини, добронамерни Срби, југо-опредељена, престављали су да поштују српске светковине, чак и оне обележене црвеним неизбрисивим словима.

Али, увек постоји и семе семена Божјег. Постоји неки исконски пламицак у Србима, који их у латом тренутку гони да им чине "забрањене радње". Славили су, и то поносно, и крсну славу и православни Божић и Васкрс.

Једна од таквих породица били су Благојевићи.

"Без обзира на услове и околности, имао сам срећу да одрастам уз оца, честитог православаца, који се није стидео своје вере", прича Мирко. "Мој отац је поштовао аманет својих прадедова. Никада се није одрицао своје вере. Веровао је у Бога, редовно ишао у цркву. Молио се да овај српски народ не буде кажњен божјим казнама због невере. Због тога су нас избегавале комшије, потурице. Комуњаре српског порекла су били гори. Нападали су нас жестоко. Мој отац је остајао истрајан. Није лако бити Србин. Данас ми је све сасвим јасно. Онда тек понешто. Палила се једна по једна сијалица у мојој тине-

Чекајући Шешељев излазак на слободу – др Поплашен и Мирко Благојевић испред Централног затвора у Београду

јерској глави. И оно што је за мене битно и важно данас, док причам са људима, без обзира на веру, јесте чињеница да ја знам ко сам и шта сам, одакле сам! Србин, који никад није могао да се постиди српства, традиције и свега што носи обележје и печат једног народа".

Добар познавалац "племените вештине"

Због породичне ситуације и живота у оскудици, Благојевићи су васпитавали своју децу да се што ранијег осамостале. Зато није чудо што је Мирко Благојевић врло рано почео да зарађује "за хлеб насушени". Бог му дао здраво и снажно тело и дух. Рано је по-

казао велике склоности за спорт. Постао је боксер.

Многи добро упућени познаваоци бокса, и дан данас не тврдити да је Мирко Благојевић један од најбољих боксера, који се икад појавио под овом бијељинском небеском капом. Био је хитар и брз. Прве боксерске кораке направио је у бијељинском "Раднику". Затим се, као врхуни спортиста, сељачако са једног краја, на други крај Југославије. Нису боксери тада били добро плаћени, али могли су лакше да живе. Није Мирку пријала стечена популарност и дивљење познавалаца бокса, јер је он био и остао скроман и тих човек. Није волео ни своје ни туђе модрине и поломљене носеве. Бокс му је омогућио да пропутује широм земље,

ност је наша заслужена Божија казна, јер смо заборавили ко смо и шта смо и када је основана прва српска држава. Заборавили смо на крсну славу и заменили је неким измишљеним новим празничним датумима. Славили смо и своје убице и крвнике! Сигуран сам да би нека лекарска дијагноза о нама Србима могла да гласи: "Неизлечиво оболели од вируса југословенства. Последнице – неизлечиве. Лека нема!"

Кад период србофобије прелази у лудило

И тако су овоземаљски, југословенски дани, српског народа текли чудним и све стрмијим токовима братства и јединства. Осмишљени су од већ давно преминулог, масона Тита.

Једино важно у тим последњим данима Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, док су се Срби већ бранили од усташког ножа, било је што више искритиковати и изблатити све што има српско национално обележје.

Био је то период србофобије. Многи заточеници Брозовог дела су се истисали нападима на све што има српско обележје. Стицали су се поени код својих домаћих и светских донатора. Није страшно само то што су се у тим србофобичним нападима истицали Хрвати и потурице. Болно је што су многи "угледни" Срби чинили то горе и жешће. Да ли је случајно што су они лево оријентисани, а пуни десних цепова. То је оно сумануто време када се са пуно благонаклоног одобравања гледало на прославу Бајрама и католичког Божића. А на стуб срама су стављани сви Срби који су славили своје свеце и свој Божић.

Заплашени грубим насртајима и претњама, људи домаћини, добронамерни Срби, југо-опредељена, престали су да поштују српске светковине, чак и оне обележене црвеним неизбрисивим словима.

Али, увек постоји и семе семена Божјег. Постоји неки исконски пламичак у Србима, који их у датом тренутку гони да им чине "забрањене радње". Славили су, и то поносно, и крсну славу и православни Божић и Васкрс.

Једна од таквих породица били су Благојевићи.

"Без обзира на услове и околности, имао сам срећу да одрастам уз оца, честитог православаца, који се није стидео своје вере", прича Мирко. "Мој отац је поштовао аманет својих прадедова. Никада се није одрицао своје вере. Веровао је у Бога, редовно ишао у цркву. Молио се да овај српски народ не буде кажњен божјим казнама због невере. Због тога су нас избегавале комшије, потурице. Комунаре српског порекла су били гори. Нападали су нас жестоко. Мој отац је остајао истрајан. Није лако бити Србин. Данас ми је све сасвим јасно. Онда тек понешто. Палила се једна по једна сјаљница у мојој тине-

Чекајући Шешелев излазак на слободу – др Поплашен и Мирко Благојевић испред Централног затвора у Београду

јерској глави. И оно што је за мене битно и важно данас, док причам са људима, без обзира на веру, јесте чињеница да ја знам ко сам и шта сам, одакле сам! Србин, који никад није могао да се постиди српства, традиције и свега што носи обележје и печат једног народа".

Добар познавалац "племените вештине"

Због породичне ситуације и живота у оскудици, Благојевићи су васпитавали своју децу да се што ранијег осамостале. Зато није чудо што је Мирко Благојевић врло рано почео да зарађује "за хлеб насушени". Бог му дао здраво и снажно тело и дух. Рано је по-

казао велике склоности за спорт. Постао је боксер.

Многи добро упућени познаваоци бокса, и дан данас ће тврдити да је Мирко Благојевић један од најбољих боксера, који се икад појавио под овом бијељинском небеском капом. Био је хитар и брз. Прве боксерске кораке направио је у бијељинском "Раднику". Затим се, као врсни спортиста, селикао са једног краја, на други крај Југославије. Нису боксери тада били добро плаћени, али могли су лакше да живе. Није Мирку пријала стечена популарност и дивљење познавалаца бокса, јер је он био и остао скроман и тих човек. Није волео ни своје ни туђе модрине и поломљене носеве. Бокс му је омогућио да пропутује широм земље,

па чак и да оде у иностранство и да тамо зарађује хлеб.

Сва та дешавања и померања, и те како су уиштала животни пут овог бијељинског витеза части и поштења.

Много воде је од тада поред њега протекло и Дрином и немачком Рајном, а Мирко прича са неком сетом у гласу:

"Захваљујући боксу, кренуо сам у осамостаљивање. Као да лакшег пута није било. Сладак и драг је био тај први зарађени новац. Боксерски таленат, вештина, па касније и знање, били су пут у неку сигурност. У периоду 1983. године, боксовао сам у Марибору. Тамо сам и радио. А, некако баш у то доба, кренуло је са расламсавањем приватног предузетништва. Охрабрен подршком најближих пријатеља и драгих људи, а подгрејан искреном вољом и жељом да успем у животу, отворио сам угоститељски објекат. И, ето, уз мало среће, вештине, знања и новца, постао сам приватни угоститељ. Тиме се и данас бавим. Од угоститељства живимо моја породица и ја. Сећам се да сам по отварању ресторана, упоређивао своје детињство пуно сиромаштва и одрицања са тренутном ситуацијом. Осетио сам понос што сам успео да се из сиротиње извучем чистог образа. Често се дешава да сада сањам периоде када смо брат и ја желели тек изишле фармерке или модерне јакне "вијетнамке". Новца није имало ни за хлеб и млеко. Моји школски распусти у средњој школи су протицали уз рад Дечак, или момак, у том периоду, шеснаест, седамнаест година, ма колико био свестан да нема новца, ипак, жели да има макар једну модерну ствар. Е, да бисмо то обезбедили, брат и ја смо, док су се наши другари спремали за море, радили. Младост често не уме да разуме немаштину, али ето, брат, сестра и ја смо, захваљујући васпитању, то схватили на нормалан начин. Сладак ми је и тај новац зарађен преко ферија. Мени је породица била главни васпитај да postanем добар и честит човек. Мада је, можда, та немаштина врло често у периоду сазревања умела да буде болна, она нас је очовечила".

Породица као стабилан стуб успеха

У Срба се каже: "Реши ми чији си, да ти кажем какав си". Те мале питалице су наше велике истине. Породица је главни ослонац успеха или неуспеха људи. Причајући о својој породици, Благојевић и данас из ње носи неиспрпну енергију. Свакога дана је понесе са кућног прага.

"Одрастао сам", каже, "у патријархалној средини. У том духу сам и васпитаван. Није ни чудо што ми је породица изнад свега. Добра и стабилна породица је стуб успеха и опстанка сваког човека. Сва позитивна енергија црпи се из те средине. Она се просто и једноставно зове: мој дом. Успешан послов-

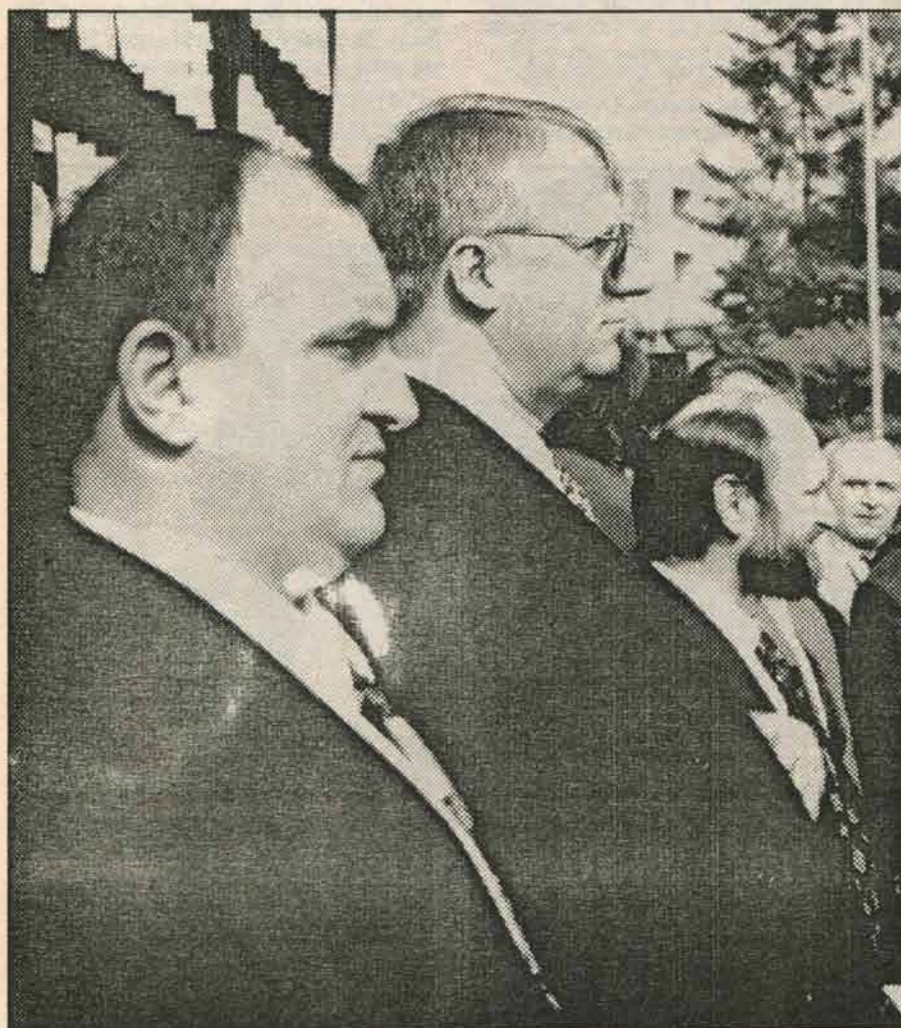

Митинзи подршке српским радикалима – од ванпарламентарне до најјаче опозиционе странке

Др Шешељ и др Поплашен у Семберији – пред народни збор у Бијелини

Српска радикална странка – фактор стабилности у Републици Српској

ни човек мора да буде растерећен кућних проблема. Наиме, ако нешто није у реду у кући, онда се то, свакако, одражава и кроз посао. Породична ситуација је, и те како, битна за људе који се баве политиком. Ако политичар има проблема у кући, онда се то види и кроз његов политички рад. Постаје растрзан, прави катастрофалне грешке, из којих се тешко извлачи. Што је најгоре, те последице трпи народ. Мени је сасвим нормално да кажем да сам најсрећнији човек када сам у породичном кругу”...

О својој породици, супруги Гордани и кћерки Милени, Мирко прича са много љубави и топлине. Каже како се он и супруга и у најједноставнијим и најобичнијим стварима изузетно допуњују. А њихова љубав, била је позната у читавој Семберији. Трајала је пре брака десет година.

Али породица, какву жели да негује овај честити Србин, због тешких времена у којима се наша Република Српска, често мора да се одриче оних најдражих и најинтимнијих тренутака. Наиме, Мирко Благојевић, као члени човек Српске радикалне странке у Републици Српској, због познате политичке ситуације, врло често мора да буде на терену. Чекали су га и стрепели у рату, а сада он стрепи у миру! Али, таква је судбина Срба. То је за њихово добро. За српско добро! Нити је ратовао што му се ратује, нити се бави политиком што му се политички. Време је у Семберији такво. И, када се врати, њих троје, у ситне јутарње сате, тихо шушкају и препричавају анегдоте кроз које су мама и кћерка пролазиле током дана.

То су тренуци које Мирко не би заменио за било шта на свету. Породица је његов највећи одмор и опоравак. Тврђава где се склопи од закуване несреће. Дође кући, а кћерка га пита: "Гата, је ли да, да неће више бити рата"? Е, онда Мирко има још више снаге. Крстари Републиком Српском и напада издајнике народа. "Станите изроди! Шта ћемо са државом? Шта ћемо са гробовима? Шта ћемо са децом, кад нас погледају у очи? Зар смо већ све заборавили?"

Како је политика "ушетала" у живот Благојевића

Захваљујући спортој вештини, у једном периоду живота, Мирко Благојевић се обрео у иностранству. Стекао је тамо бројне пријатеље. Једног од њих посебно цени и издваја. За тог пријатеља, Мирко каже како му је помогао да распозна и сазна неке ствари у тадашњој Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији. Помогао му да, коначно, прогледа.

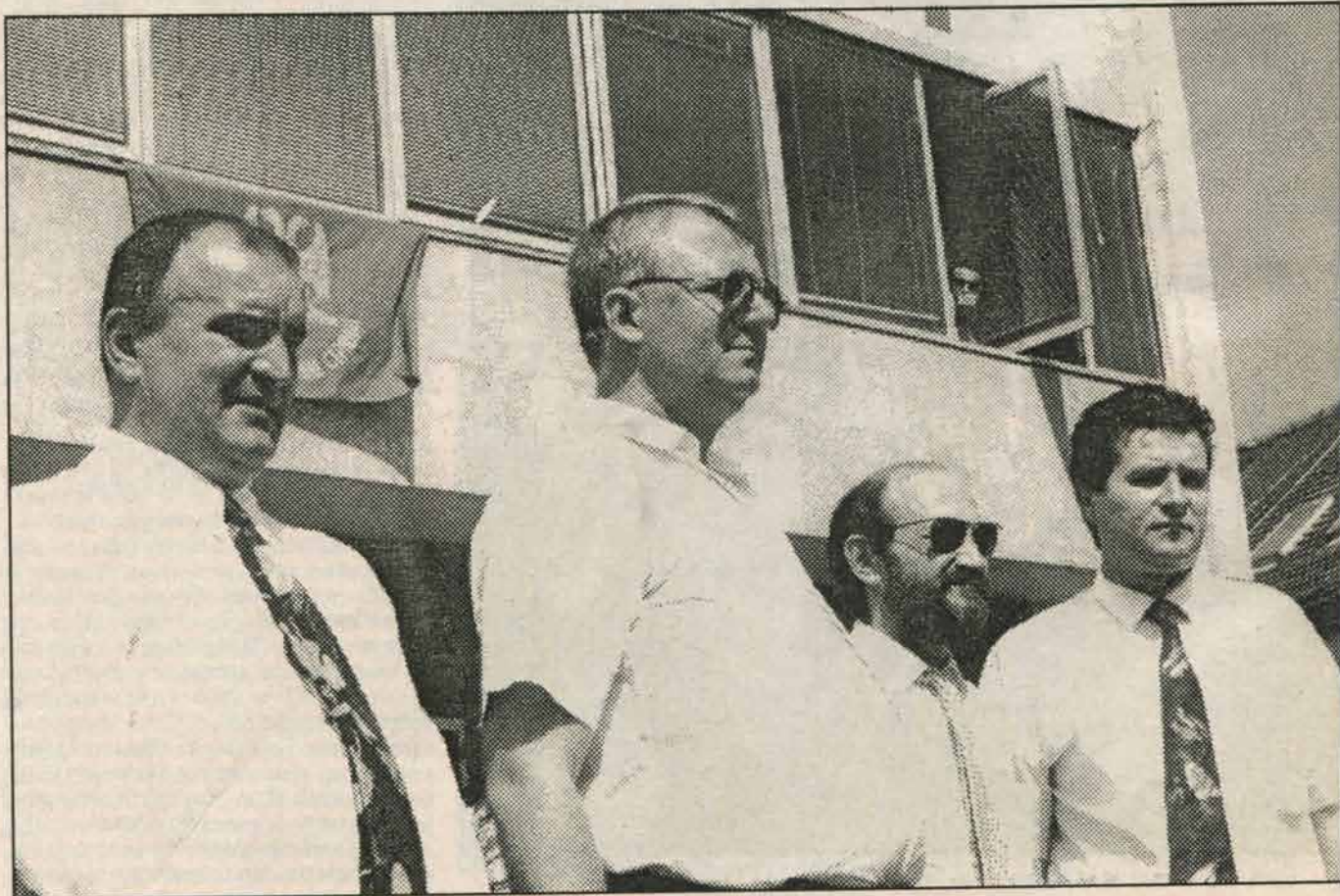
"Док сам живео у бившој Југославији, знао сам само за оно што су ми сервирали комунисти. Али, када сам отишао мало у свет, схватио сам да у комунистичким причама о нашој земљи има много бајковитих елемената, да не кажем лажи. Али, кад сам отишао у иностранство, разбијала ме носталгија за земљом и остављеним пријатељима. Вероватно сам из тих, носталгичних разлога, редовно куповао "Експрес политику" и црну "Политику".

Крсна слава у породичном кругу – домаћин Мирко са супругом Горданом и кћерком Миленом

И, ту сам покушавао да пронађем мирис на тренутак остављене отаџбине. Међутим, имао сам једног пријатеља, који ми је одмах цепао новине. Уз то би ми говорио: "Ти немаш појма колико су цензурисане те новине које читаш". У почетку сам га гледао запањено, а онда ме он "узео под своје" и објаснио ми неке ствари. Сећам се колико сам се изненадио, када ми је рекао

да ће се тадашња Југославија распасти као што се некад распало српско царство. Објашњавао ми је како и на који начин све комунисти пљачкају народ, и како ће га тек опљачкати кад буду на прагу пропасти, што се и десило, прво са старом шедњом, а онда су се појавили неки "стручни банкарни", попут Језде и Дафине, који су Србе ола-

Председник Српске радикалне странке са сарадницима

Под окриљем ЦИЕ – убирање јефтиних политичких поена

кшали за ко зна колико милиона ма-
рака.

Конечно сам у причама свог прија-
теља, далеко од куће, у туђој земљи, схва-
тио колико има лажи у, до тада, мојим
омиљеним новинама, а тек колико пре-
варе у земљи коју сам сматрао цели-
ном. Отварао ми се један по један ви-
дик. Све је било под маском комуни-
стичких великаша. Истина је да су ко-
мунисти само по пореклу Срби, и да
нас је њихово размишљање левом по-
ловином мозга одвело на левачки ко-
лосек. Као последица левог режима,
изродило се разноразни Бранковићи,
само су они данас у обличју Драшко-
вића, Ђинђића, Весне Пешић. Погле-
дајте, зар су они Срби? Па, таквих из-
дајника није било ни пре другог свет-
ског рата. Можете ли да замислите
лидере тадашњих странака који сваки
час трче у Немачку по мишљење? Та-
да је Немачка била моћна империја-
листичка сила. За неке је и даље остала

Немачка, а некима је то Америка. Так-
во понашање разноразних Драшковића
није ништа друго, него продукт и
последница комунизма. То су интерна-
ционалне бригаде Броза, које су зати-
рале све што је српско”.

Ветрови Светог Пантелије

И тако је Мирко, временом све ви-
ше, схватао у каквој земљи живи. Пу-
цале су све шарене лаже, као напрели
лечији балони. Вратио се у отаџбину,
отворио локал и гледао шта се збива
са јадним српским народом. Али, није
хтео само да гледа, решио је да помо-
гне колико може. Почело је да се трез-
ни, све што се истрезнити могло, од
тешког делиријума комунизма. А не-
како, баш у то време, почеле су да се
формирају странке, и да се развија то-
божња парламентарна држава. Било
је то само слово на папиру пожутелих
новица. Политика и странке почели

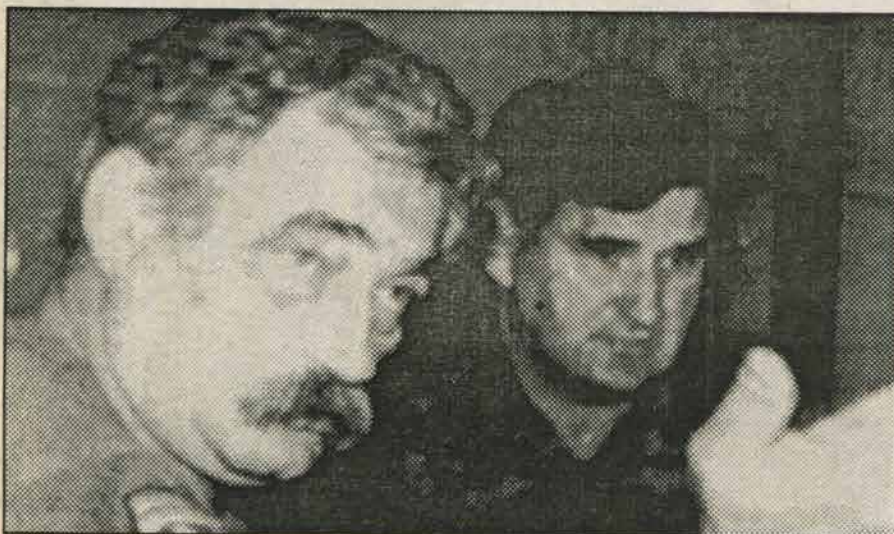
су да растржу и оно што је вековима
крвљу плаћано. Није то Мирку било
драго, на свој начин се борио против
черечења преосталог. Све јаче су ду-
вали неки зелени ветрови, а по раније
утврђеном сценарију, српски живаљ
Семберије требало је само да хути и
клима главом. Али, српска глава уме
и да мисли, а то су светски моћници
очито заборавили.

Жмарци неодобравања протресли
су Мирково тело 9. августа, баш на Све-
тог Пантелију. Било је то 1990. годи-
не. Митинг Српске демократске стра-
нке у Бијељини. На том митингу поја-
вили су се Радован Караџић и покојни
Јован Рашковић. У први мах, Мирко је
мислио да не оде на тај митинг. Али,
ношен ветровима Светог Пантелије,
отишао је. Срце му је било некако пу-
но. Надао се бољим данима за Србе.
Желео је да спозна неку нову истину
у српском сну, повраћеном чојству. И,
добро је што се Мирко тада појавио, јер
ко зна како би се скуп завршио, и ко-
лико би после њега остало повре-
ђених и ојађених Срба. Наиме, мусли-

Осуђени "ратни злочинац"
Душан Тадић

манима се никако није допадало буђе-
ње Срба. Јер, то им је рушило раније
осмишљену концепцију "зелене" др-
жаве, која је требало да постане мост
између Европе и Турске. И, тако су му-
лимани одлучили да спрече тај мити-
нг. Направили су инцидентну ситуаци-
ју, и као побеснеле звери кренули су
ка бини на којој су већ били покојни
Јован Рашковић и Радован Караџић.
Видевши шта се спрема, Мирко је кре-
нуо ка побеснелој и обезглављеној
муслиманској руљи. Са њим је био и
његов пријатељ, Брана Филиповић.
Мирка су сви у Бијељини знали и пош-
товали, а по свој прилици, бојали су
се и његове деснице. Остали Срби, ко-
ји су се, у први мах, уплашили мусли-
манског насртаја, видевши да им се Бра-
на и Мирко супротстављају, кренули
су ка њима. Била је то једна од ретких

Миротворство на Плавшићки начин
– киднаповани др Милан Ковачевић и убијени Симо Дрљача

Нису заборављене муке и патње кроз које је прошао српски народ

ситуација, да се Срби после педесет година чамотиње ума, освесте и пођу заједно ка муслиманима. Стајаће, свакако, у неком српском опису, како су ветрови Светог Пантелије разгинули чамотињу турске касаве у Семберији, и разиграле српску националну свест. Али, педесет година ветрови Светог Пантелије, очито, нису дували лепом Семберијом.

После овог брзог и непланираног српског освешћивања, муслимани су се мало стинали. Заправо, отишли су Алији, по нове савете. Што се Срба из Семберије тиче, ту више није било дилеме: одлучили су да сачувају своју Семберију и кућне прагове. А Мирко је постао члан Српске демократске странке. Можда би Мирко и данас био члан те партије, мада му се много тога није допало, да није упознао др Војислава Шешеља.

Српска будућност је уз др Шешеља

Мирко је први пут имао прилике да види и чује др Војислава Шешеља на некој телевизијској емисији, мада је, као честити Србин, још током 1986. године, слушао приче о неком доктору из Сарајева, који се супротставља комуњарском режиму и прозива муслимане... Тада је само слушао о др Шешељу, али није имао прилике да га види и чује. Гледајући емисију, на коју је др Шешељ дошао право из затвора, слушајући његову причу, видео је како је то један од ретких Срба који није био клониран по угледу на Броза. Схватио је Благојевић да пред собом има час-

ног Србина, чији српски пркос и оштар народски језик могу много тога да промене у политици успаваних и ојађених Срба. Док је трајала емисија, Мирко се напајао идејама и енергијом чувеног политичког дисидента бивше Југославије, и све му се више допао тај горостас који никога не штеди, који се бори за Србе. Одлучио је Мирко да га упозна. Права прилика за упознавање десила се на митингу у Лозници. После упознавања са др Шешељом, Мирко је постао још више убеђен да је једина права српска буду-

ћност уз овог патриоту, који прави разлику између Отаџбине и државе. За Војислава Шешеља нема непознаница. Све зна о бившим политичким малверзацијама, о начину успављивања Срба. Али, и о буђењу националног идентитета.

Врло брзо после Лознице, др Војислав Шешељ долази у Бијељину. Прича Србима о томе шта ће се и како дешавати у већ умирућој Брозовој измишотини-Југославији. Предвиђа ситуације. Одговара на радознало и невешто постављена питања. А Срби га гледа-

Заједничка судбина- војвода Мирко Благојевић са суграђанима

Подршка прекодринској браћи – Стево Драгишић и Александар Вучић на борбеној линији изнад Горажда

ју са дивљењем, али и страхом од његових предвиђања. "Али, такав је др Шешељ. Искрен и отворен", каже Благојевић. "Њема код њега увијања. Јер, наша снага је у хитрости ума, добром војевању и оштрој народској речи. Тада смо у Бијељини основали Иницијативни одбор Српског четничког покрета за североистичну Босну. Само годину дана касније, 23. фебруара, у Крагујевцу Српски четнички покрет мења име, припаја му се неколико стра-

нака и формира се Српска радикална странка. Председник српских радикала је др Војислав Шешељ. Тог истог дана, челни људи Српске радикалне странке у Новом Саду и Бијељини, формирају иницијативне одборе. Било је то предратно време. Осећао се у ваздуху мирис ратног немира. Мондијалистички творци нису хтели више да чекају, у Брозовој Југославији морало је да се запуца".

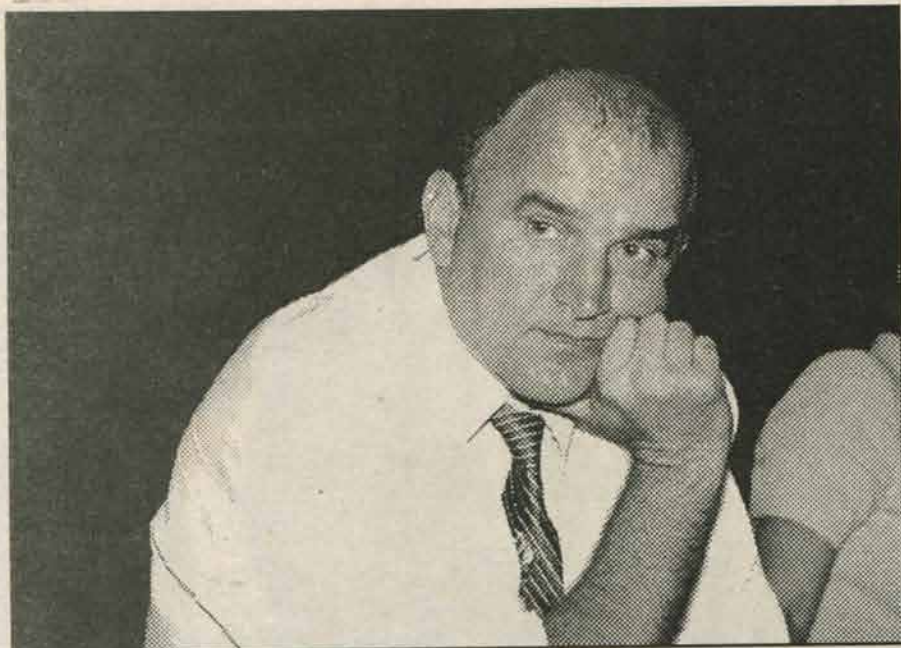
Снага српских радикала у Бијељини

Било је то време када су Срби у Хрватској губили главе од усташког пожа, време када се пуцало на све што се зове српско. Рат је почео у Хрватској. Српска крв почела је да се разлива све до граница и да боји земљу српским, јуначким бојама части и поштења. У Семберији, у то време, потурице спремају своје будуће војнике који би преко ноћи требало јаничарски да преклоу све што је српско. Али, имају проблема у свом застрашивању српског живља. Српска радикална странка им смета. Српски радикали свакодневно упозоравају шта ће се десити Србима. Обилазе српске куће. Разговарају са домаћинима. Објашњавају да је Семберија српска отаџбина и да јаничари могу само да сањају о свом проширењу. За то време, Алија Изетбеговић покушава своје исламисте да смири, говори им како српски радикали нису странка која има будућност. Како их само тренутак дели од стварања исламске државе. Али, очито да је Алија криво седео и још кривље беседио. Показали су српски радикали да су спремни да бране и одбране своје кућне прагове. Да неће дозволити нове јаничарске походе. Показали су српски радикали снагу пробуженог отаџбинског поноса. Показали су, још једном, да српски национални дух не умире тако лако. Видели су то муслимани и сами, па су одлучили да крвави пир започну баш испред седишта Српске радикалне странке у Бијељини. Муслиманска осиноост помешана са јани-

Централна отаџбинска управа – Мирко Благојевић и Пантелија Дамјановић (у другом реду први и други с десна) прате рад највишег страначког тела

Наша снага је у хитрости ума и добром војевању

чарском мржњом, разљутила је Србе. Све што је српско, организовало се у одбрани кућних прагова. Пуцало се по Бијељини, било је много рањених, просудо се много крви. Али, Бијељина је ослобођена. Муслимански осинон настртај завршио је катастрофално. Почео је рат и у Босни. Али, Бијељина је била слободна. Међутим, мушки живаљ, надођен српским млеком и отаџбинским поносом, кренуо је да помогне Србима у осталим деловима Босне. Улога Српске радикалне странке у тим ратним данима, била је велика и неопи-сива.

Мирко Благојевић је убеђен да су српски ратници могли да остваре брзу

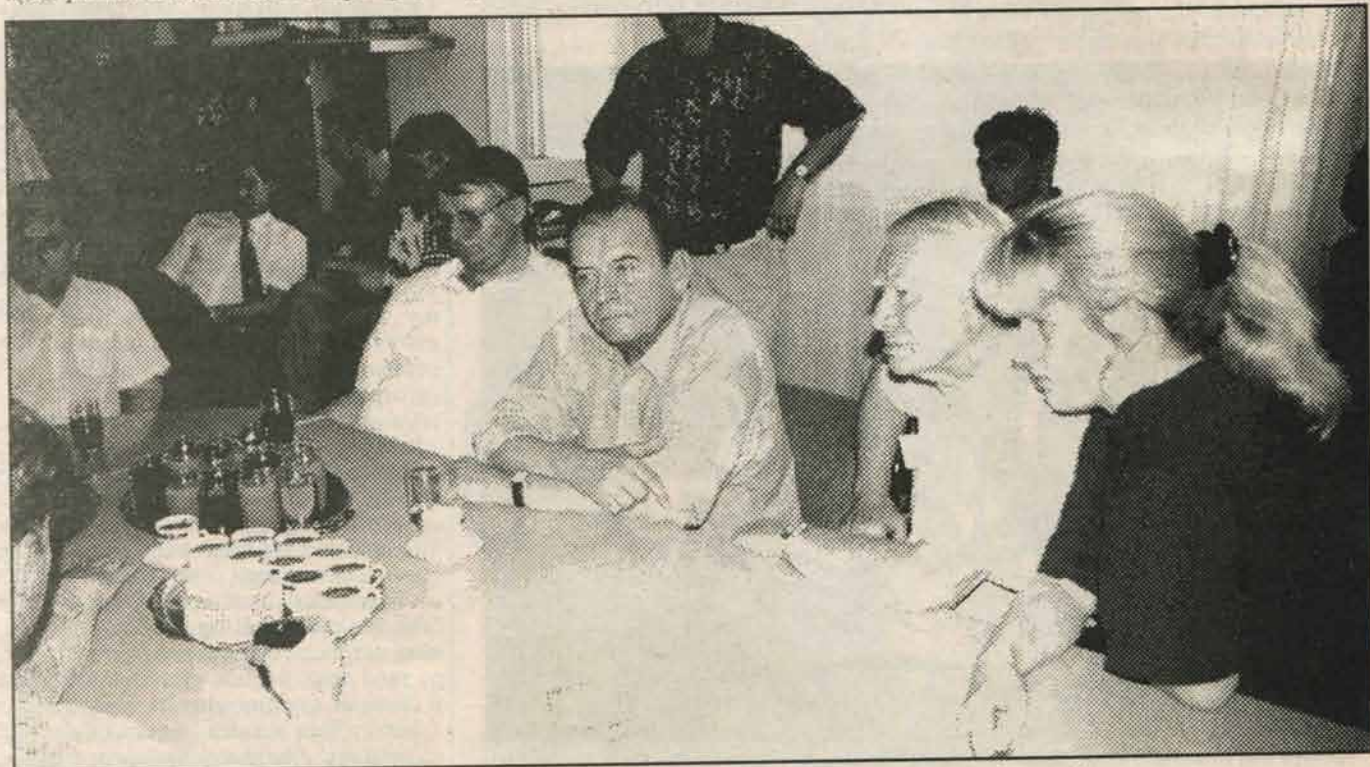
и ефикасну победу над Алијиним јаничарима, али нешто је затајило у вишим круговима. "Да су тада српски радикали били на власти", каже Мирко, "ситуација би се сасвим другачије одвијала. Јер, ми, српски радикали, никада нисмо заборавили да је цела Босна била српска. Једино српски радикали муслимане нису третирали као нацију. За нас су они увек били Срби који су пред турском најездом променили веру. Нажалост, овај рат је још једном показао како српска невера и јаничар могу да буду гори од сваког мухахедина".

Срби из некадашње Босне, у првим ратним данима, били су заварани ста-

вом Американаца. Наиме, надали су се да ће им Американци, који су, некако у то време, извршили жестоку инвазију на Ирак, држати страну. Нарочито зато што су Срби овим ратом бранили част, кућне прагове и нејач. Али, мондијалисти су вешти преваранти. Још једном су показали да вешто препродају српски образ и земљу за вечеру, или чашицу вискија. Није ово први пут да српска наивност буде скупо плаћена. "Пара врти тамо где бургија неће", тако се и Американац окреће ономе ко плаћа више. А, зна се – плаћају исламске државе, углавном нафтним дериватима.

Дејтонски споразум – пораз Републике Српске

Док су се Амери безбрижно возикали шевролетима напуњеним нафтом, поклоном исламских земаља, догле су Срби стењали. Дахтала је под теретом рата и Србија. Али, онда је на ред дошао чувени пораз, звани "Дејтонски споразум". Предигра потписивању тог срамног српског уговора изгледала је овако: војска Републике Српске крене, стигне команда да стане, а онда и да се повуче. Па, опет: крени, стани, повуци се! Указивали су Српски радикали на грешке које се праве, али чинило се да нико не мари за њихова упозорења. Играла се чудна игра, али у њој није било стаклених перли, било је само много рањених и мртвих. У неизвесној игри, режираној од стране београдског режима, српски народ је губио снагу. А српске жртве бивале су све веће. Многе мајке још увек не знају где су гробови њихове дече, па свеће за покој душе пале на гробовима својих праделова.

Са делегацијом Националног фронта Француске у Републици Српској

Године опасног живљења

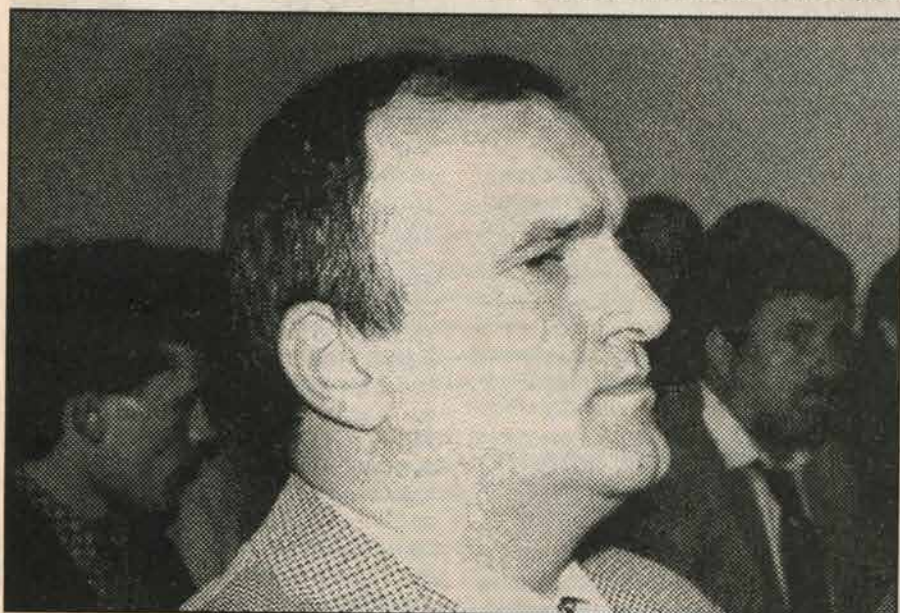
И док су неки оплакивали српске гробовете и ридали над угашеним животи-ма, дотле је Милошевић уз осмех и неизбежни виски, у стилу државника-победника, потписао највећи пораз српског народа: Дејтонски споразум. Поклањао је, тада, Милошевић и оно што му нико није тражио, чак су се и Амери питали: "Продаје ли он своју деовину, или..." Али, шта је, ту је. Схватили су Срби из Републике Српске да је неко други потписао у њихово име значајан акт, нису имали куд. Окренули су се себи. Још једном су Срби показали колико су витални, залечили су ране и кренули неким новим, јединственим наступом по питању националног интереса. Све је почело да оживљава, а Срби у Републици Српској изгледали су јачи него икад.

"Сметало је Американцу", каже војвода Благојевић, "што нас није сломио. Што нас није довео у стање распада и раскола... И, кренуо је Американец да тражи "кључ" како би нас довео у ситуацију из 1991. године. Изгледа да се није много трудио. Брзо га је пронашао у сукобу између самих Срба. Говорили су српски радикали и указивали на грешке. Саветовали руководству Републике Српске да чува српство и своје територије. Упозоравали смо ми, српски радикали, и на поједине људе у Српској демократској странци. Указивали смо на неке несмотрене, брзоплете изјаве, али животна прича Срба се понавља. Сматрали смо да је Српска демократска странка, на прошлим изборима за председничког кандидата подржала незрелу политичку личност, Би-

љану Плавшић, али то нам није много помогло. Већ раније, српски радикали су одлучили да подрже председничког кандидата, па ма ко то био. Све време смо изражавали и показивали сумњу у избор Српске демократске странке, јер смо сматрали да он није добар за Србе. Нажалост, наша упозорења нису наишла на одјек и разумевање. Десио се да смо направили лош избор. Наиме, добрим делом наших гласова допринели смо победи Биљане Плавшић. И, још једном се показало да су српски радикали били у праву, да су се њихове претпоставке обистиниле. Наиме, одмах по проглашењу председника Републике Српске, из председничког кабинета Биљане Плавшић, почеле су да допиру неке несувисле изјаве и коментари.

Незрелост Плавшићеве је све више долазила до изражаја. Српски радикали упозоравали су и даље. Сваког дана смо покушавали да укажемо руководству Републике Српске на грешке које прави Биљана Плавшић, али они ни тада нису реаговали. А, онда се десило што се десило: Биљана нас је продала.

Да је Биљана Плавшић заиста желела да се обрачуна са криминалом, урадила би то на други начин. Али, није. Она је одлучила да отежа и овако тешко стање у Републици Српској. Најавила је неке црне промене за српски народ. Самоиницијативно је одлучила да распусти Народну скупштину Републике Српске, и на тај начин затворила могућност Србима да решавају тешку ситуацију. Чека се одлука Уставног суда. А српски народ стрепи. Нашао се у чељустима издаје, па не зна којој страни да се приволи. У првом моменту, народ је подржао Биљану Плавшић, али онда је схватио њену игру, и све је даље од њених издај-

Проглашење војвода у манастиру Кнежина, на Романији

Книн 1990. године – митинг за Српску Крајину

ничких идеја. Више је не подржава, а она и даље вуче погрешне потезе. Српски радикали ће поштовати одлуку Уставног суда, ма каква она била, али биће на опрезу. Јавно ћемо говорити све што нам се не допада. Критиковаћемо све оно што затире српски интерес. Нисмо ратовали и у крви пливали да бисмо данас мирно посматрали још један смишљени потез запада”.

У Републици Српској још нема мирног сна

Избркани лончићи у српским домаћинствима у Републици Српској, још једном наговештавају напету атмосферу. Људи не спавају мирно. Прогањају их неопевани српски гробови, али и окупатор који се поново шета њиховом земљом. Окупатори, уз помоћ издајника, упадају у куће, болнице, домове здравља и одводе мушку чељад, некадашње борце за слободу. Увлачи се страх у кости Срба. Појавили су се неки ”тајни спискови”, на којима су, наводно, сви ратни злочинци. А, који су то Срби злочинци? Јесу ли то, можда, они људи који су бранили кућне прагове, старце и нејач? Јесу ли то они људи који нису дозволили јаничарима да затру српско семе? Да ли су то они ратници који још увек видају своје ране? Или су то, можда, они борци, који ће печат рана носити до краја живота, јер су остали без руку, ногу, ока? ”Ко то Србе опет спрема за одстрел?”, све је чешће питање на уснама Крајишника. Ипак, не дају се Срби тако лако, превазићи ће још једном раскол лоше српске политике. Али, докле тако? Па, вероватно док власт не преузму људи којима је чојство и поштење и преданост српским интересима прва и једина обавеза. Док не дођу они којима је српство важно колико и миран сан. А све указује на то да нема мирног српског сна без српских радикала. Српским радикалима не може да се догоди да ставе лични интерес испред општег српског интереса. Не може да

им се деси да продају образ и част за вечеру са ционистичким агентима. Неће српски радикали дозволити комуњарским великашима, проклетим им душе издајничке, да на комаде издробе српство. У својим покушајима да се српство издроби, комунисти су надмашили све потурице. Српски радикали ће стопирати интернационалне Брозове бригаде које хоће да затру све српско.

Испит српске савести – пред локалне изборе

А, ових дана, припремају се локални избори у Републици Српској. Стрепе Срби од нових мондијалистичких подвала и игара. Од нових Гебелса пресвучених у нова царска одеља! Стрепе од неког новог вашара таштине сионистичких издајника. Ветрови Светог Пантелије одувају су потурице, али хоће ли Огњена Марија да удари распламсалним огњем? Хоће ли Свети Илија још једном болно да загрми, не би ли се Срби окупили са истим политичким интересом?

Српски радикали сада имају још више посла него раније. Морају да прокрстаре Републиком Српском, да проговоре са народом. Да појасне намерно испричане нејасноће. Мирко Благојевић, као један од кључних представника Српске радикалне странке, стално је на путу. Разговара са људима и објашњава им како не треба да стрепа од окупаторске моћи, већ да покажу своју вољу на предстојећим локалним изборима. Знају Срби да српски радикали никада нису били издајници. Људи им верују. Неће код српских радикала бити раскола и распада.

”Још смо на прошлим изборима”, каже Благојевић, ”доказали наше патриотско опредељење. Дали смо подршку српству, показали своју част и поштење. Народ Републике Српске то зна и верује нам. Показаће то и на овим локалним изборима, који су пред нама. Нећемо продати образ и чојство и

тако довести државу у питање. Саветујемо оним Србима који су у дилеми и не знају коме да поклоне своје поверење, да сами процене политичку ситуацију у Републици Српској. Нека се људи приволе онима који размишљају левом половином мозга и пуним десним цеповима, или нама, умереним десничарима, који користимо све предности здравог српског ума. Кључни политички догађај за читав српски народ је победа Српске радикалне странке на локалним изборима у Земуну. Тако је нама, српским радикалима у Републици Српској, посао у политичкој кампањи знатно олакшан. Јер, народ гледа и слуша како српски радикали владају Земуну. Виде људи како др Војислав Шешељ брине о свом атару. Оно што је он, као председник Општине Земун, урадио за ових неколико месеци локалне владавине, нису урадили сви председници општина у Србији заједно. Војислав Шешељ враћа људима наду у боље и сигурније сутра. Код њега нема колебања и симулирања. Он ради. Пун је енергије и то се види. За Републику Српску Земун је, ових дана, симбол српства и поштења. Људи нам верују. Много пута су Срби били преварени разним Брозовим наследницима, али овога пута имају прилике да направе добар избор. Могу да гласају за српске радикале. Ми, српски радикали у Републици Српској, нећемо моћи народу да понудимо много више од владајуће странке. Али, зато им нудимо поштење, српску част, образ, крсну славу, домаћинску земљу... Нудимо им поштенију власт, у којој неће бити мита и корупције. Трудимо се да владамо онако као што то чине српски радикали, предвођени др Шешељем, у Земуну. Нећемо дозволити черечење наших фабрика и лично богаћење. Нећемо се дружити са ционистима. Нећемо вечерати са масонима. Градићемо своју власт на поштењу и чојству, српској традицији. Мораћемо много да радимо да би се извукли из политичке и материјалне кризе, обновићемо порушено. Даћемо неке погодности садашњим житељима Бијељине који су побегли од муслиманске чакије и усташког ножа, па им се читав иметак свео на пластичну кесу и успомене.

Извесно је да је будућност српског народа у владавини Српских радикала. Јасно је да нема среће без коначног уједињења Републике Српске, Србије и Црне Горе! Једна држава са једним председником. Једна српска скупштина. Једна, заједничка влада. Овако развијени, Срби представљају лак плен прним гавранима, који нас вребају са свих страна и хоће да покљупају свако српско семе. Нећемо им дозволити да прегризу наше чојство. Гласајте за Српску радикалну странку, јер то је прави избор свих честитих Срба”!

Јасминка Олујић

ИЗБОРНИ ПРОГРАМ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ЗА ПРЕДСТОЈЕЋЕ ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

БРАЋО СРБИ И СЕСТРЕ СРПКИЊЕ

У свеопштој кризи у којој се нашао наш народ не смемо ни за тренутак заборавити интересе Републике Српске и наше заједничке проблеме. Српска и Срби, и поред свих тешкоћа којима су били и још увек су изложени, и даље чврсто верују у нашу заједничку националну борбу за државно јединство нашег народа.

Пред нама су локални избори. Потребно је да се окупимо око идеје развоја наше Републике Српске. Српска радикална странка Републике Српске нуди решења за излазак из политичке и економске кризе, за брз опоравак наше привреде и обнову наше земље.

Потребан је Ваш глас за победу над лоповима и издајницима.

Србија је вечна док су јој деца верна!

Главни одбор
Српске радикалне странке
Републике Српске

Локална самоуправа

Проблеми

Органи општина и градова, према постојећој структури власти не одговарају проблемима грађана, који су једини финансијери свих облика администрација и (кроз порезе и таксе). Испреплетаност овлашћења локалне самоуправе и државних органа је таква, да грађанин којем ове институције треба да служе, постаје објекат за испробавање свих облика понижења и малтретирања, штетања од једног до другог секретаријата или управе.

Чак и кад је релативно лако обавити одређени посао у општини (добити решење, дозволу или потврду) администрација непотребно отеже, спора је, опширна, са много захтева које поставља пред грађане.

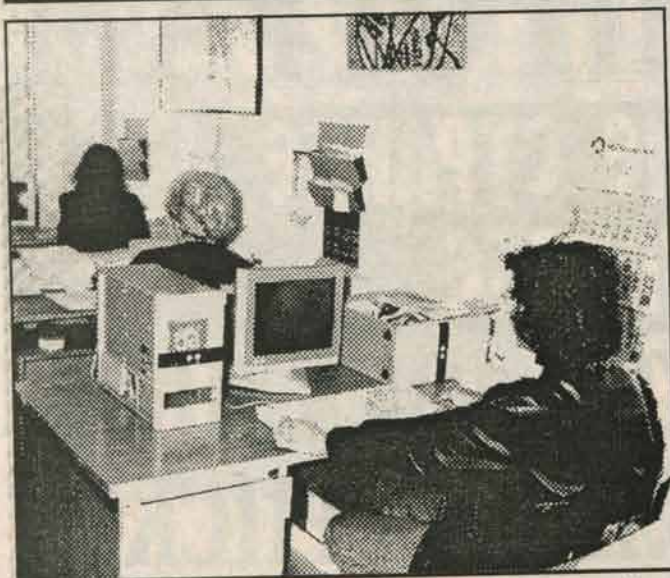
Велики број стручних радника, оних који су могли свој посао да раде квалитетно и оперативно, напушта општинску администрацију, а преостали раде немотивисано и тромо.

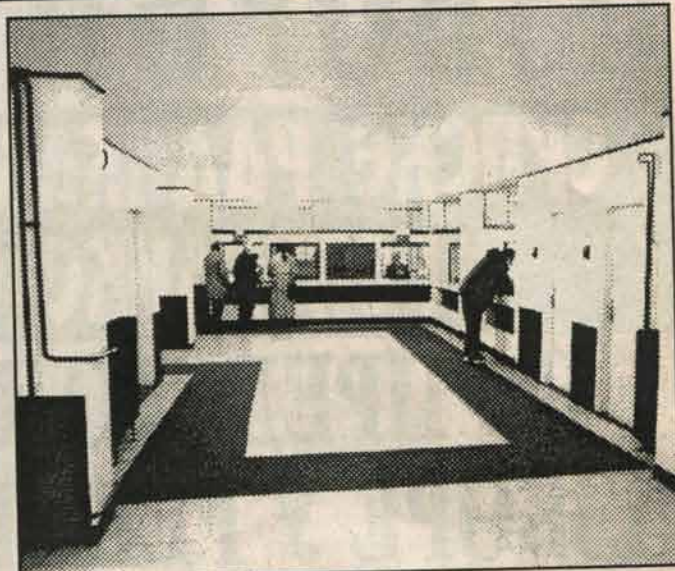
Општина за пример – српски радикали су у СО Земун показали како треба да функционише локална власт

Изборни програм Српске радикалне странке Републике Српске

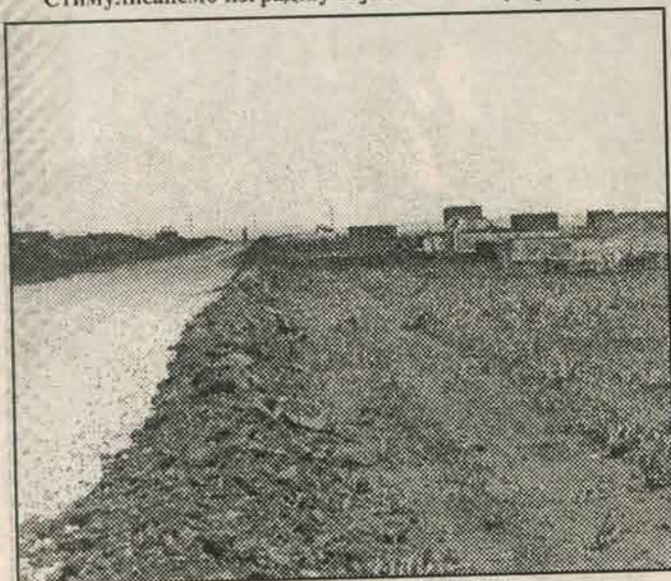
Против гламазне и споре општинске администрације

Општина мора бити сервис грађана

Стимулисаћемо изградњу објеката за малу привреду

У плани
– већи број плацева за изградњу кућа за избеглице

Месне заједнице као део општинске управе, организоване су тако да не служе интересима грађана.

Радно време администрације није прилагођено запосленима.

Општинска управа не ради суботом.

Постојеће таксе су високе и материјално оптерећују грађане.

Решења

Српска радикална странка се залаже за оснивање државне управе (функција власти од локалне самоуправе и свођење локалних органа власти на реалну – животно нужну меру.

Организоваћемо општинску управу по принципу насеља, како је то случај у развијеним демократским земљама.

Стимулисаћемо и награђивати вредне и стручне раднике у управи како би и уз смањење садашњег непотребно великог броја радника, посао администрације био брзо и квалитетно урађен.

Прописаћемо радно време општинске администрације и осталих служби од 8,00 – 17,00 часова радним даном и од 8,00 – 12,00 часова суботом.

Убрзаћемо и максимално поједноставити издавање свих докумената, решења и одлука из надлежности управе.

Сузбићемо чекање пред општинским шалтерима.

Оне послове које општина обавља у корист државне управе – држава мора и да финансира.

Општина свим овим потезима мора постати сервис грађанина и истовремено јефтинија и ефикаснија.

Урбанизам и грађевинско земљиште

Проблеми

У општинама Републике Српске не постоје адекватни урбанистички планови. На снази је дуготрајна процедура доношења детаљних и регулационих планова са застарелом методологијом израде.

У плановима и условима за изградњу постоји велики број непотребних детаља који ограничавају слободу инвеститора и приватног предузетништва.

Изборни програм Српске радикалне странке Републике Српске

Поједноставићемо издавање урбанистичке документације

Не постоји детаљан број планова за појединачну стамбену изградњу, што производи велики број бесправно подигнутих објеката.

Добијање урбанистичких услова и грађевинске дозволе изузетно дуго траје уз велики број разних потврда и сагласности.

Законом је предвиђена јавна лицитација и спора процедура уступања грађевинског земљишта, која траје и до годину дана.

Приметно је споро решавање проблема водовода, канализације, асфалтирања улица и др.

Цене и услови добијања грађевинског земљишта за изградњу објеката често се мењају, што лоше утиче на брзину и рокове изградње.

Решења

Борићемо се за брже доношење нових и измену постојећих урбанистичких планова.

У што краћем року изменићемо све застареле планове и заменити их прилагодљивим регулационим, уз пуно уважавање приватне својине и постојеће парцелизације.

Смањићемо број непотребних детаља у плановима и јавну расправу о њима приближити интересима грађана.

Припремићемо већи број парцела за индивидуалну изградњу и посебно за изградњу кућа за избеглице и породице погинулих и трајно повређених бораца.

Поједноставићемо издавање урбанистичке документације и нарочито грађевинских дозвола.

Сузбићемо свим законским средствима накнадну бесправну градњу.

Српска радикална странка се бори да се донесе бољи и модернији закон о грађевинском земљишту, који ће признати приватну својину над земљиштем и омогућити сузбијање бесправне градње.

Стимулисаћемо изградњу објеката мале привреде.

Наплатићемо сва дуговања привилегованих појединаца и предузећа према општини нарочито у области грађевинског земљишта.

Створићемо трајни систем уступања земљишта са јединственим ценама и условима уступања.

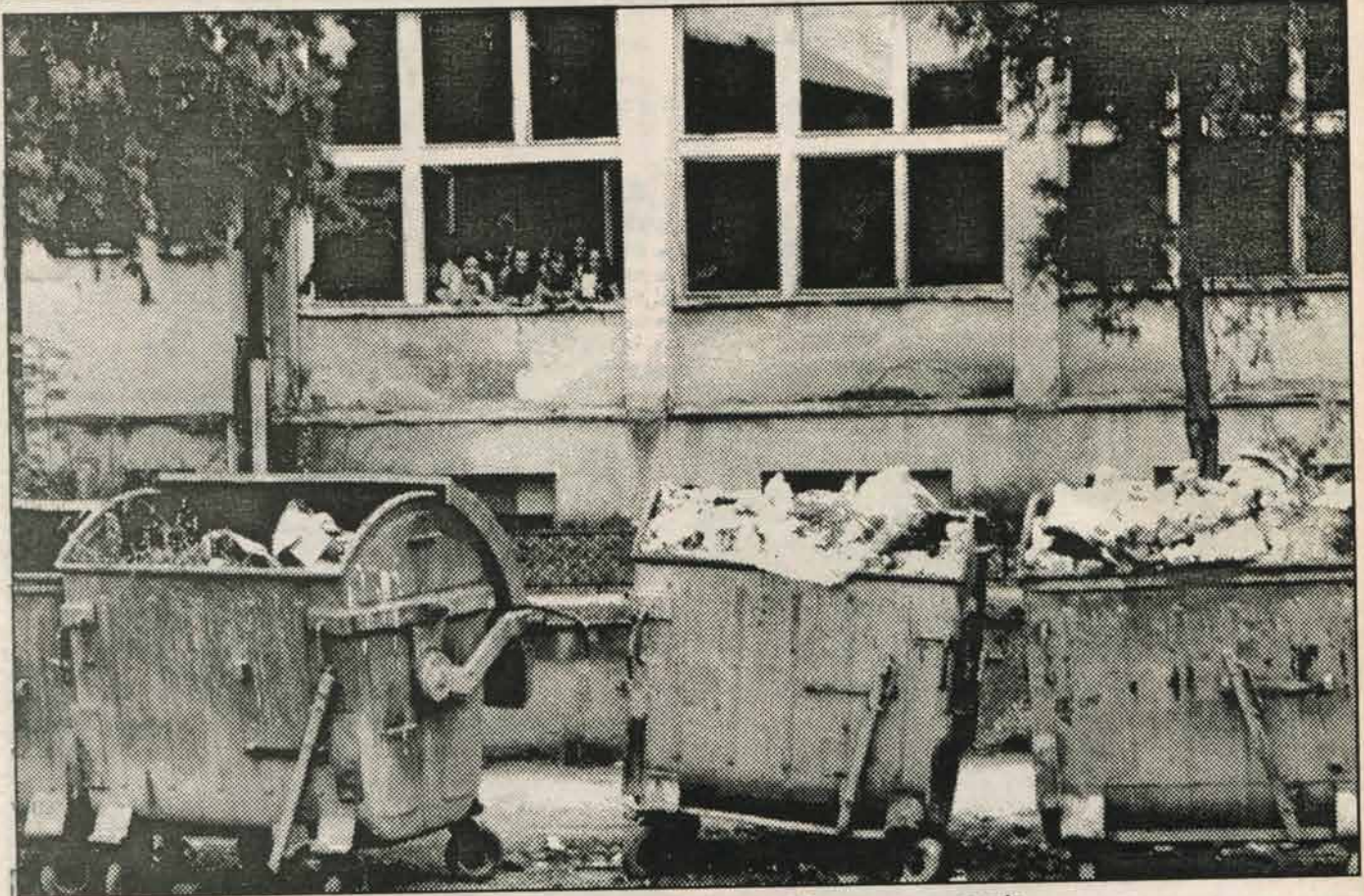
Оваквим решењима и њиховим спровођењем општине у наредних неколико година морају имати решену већину проблема – водовод, канализацију, асфалтиране улице, телефон...

Више посла за возни парк предузећа за чистоћу

Изборни програм Српске радикалне странке Републике Српске

Уклопићемо сва потенцијална жаришта болести и епидемија

Приватницима сва улога у локалном саобраћају

Чистоћа

Проблеми

Материјална средства, а посебно возни парк предузећа за чистоћу су дотрајала и не могу на задовољавајући начин да реше проблеме.

У скоро свим деловима општина постоје дивље депоније смећа.

Пси и мачке луталице, о којима нико не води рачуна, стварају последњих година услове за болест и заразу. Прљаве улице не доприносе добром утиску наших гостију.

Решења

Српска радикална странка ће се борити да општине добију изглед и чистоћу какву заслужују. Омогућићемо потпуну слободу приватне иницијативе у комуналној сфери.

Организоваћемо сву комуналну привреду као јединствен систем, јер је то најцелисходније и економски једино оправдано решење.

Уклопићемо и санирати све дивље депоније. Сарађићемо са ветеринарским службама и друштвима за заштиту животиња, повећаћемо бригу о држању кућних љубимаца, а напуштене псе и мачке уклањаћемо организовано кроз редовне кампање.

Градски саобраћај и путеви

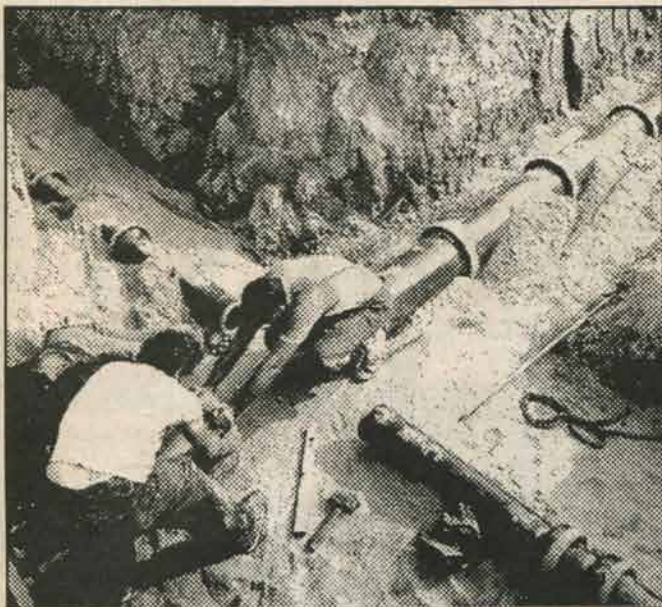
Проблеми

Повећан број становника општина и многоструко веће коришћење јавног саобраћаја створили су гужве у превозу. Не постоји стални систем цена у превозу путника. Пензионери, незапослени и ђаци не могу да плаћају карте по садашњим ценама.

Превоз између насеља је слаб – готово не постоји. Велики број улица и путева је општећен. Коловоз је углавном у очајном стању.

Изборни програм Српске радикалне странке Републике Српске

Где је потребно поставићемо канализационе цеви

Решења

Ради побољшања саобраћаја, омогућићемо заинтересованим превозницима успостављање нових линија у локалном саобраћају чиме ће се повећати квалитет превоза, а истовремено смањити цене које плаћају грађани.

Прилагодићемо ред вожње потребама путника – запосленим и ученицима.

Повлаштена цена карте важиће за ђаке, незапослене и пензионере са малим примањима.

Општина је дужна да поправи сва оштећења на улицама и тротоарима, а српски радикали ће све учинити да се то уради у најкраћем року.

Водовод, канализација и грејање

Проблеми

У току грејне сезоне недостаје течно и чврсто гориво за централно и индивидуално грејање.

Није решено грејање школа, болница и јавних установа.

Не постоји систем даљинског грејања.

Изворишта воде нису довољно заштићена, а изградња нових изворишта се непотребно запоставља.

Водоводна мрежа је дотрајала.

Систем одвођења отпадних вода не постоји. Канализација не постоји.

Није урађена гасификација.

Решења

Инсистираћемо на гасификацији Републике Српске.

Започећемо изградњу система за даљинско грејање, за шта постоје услови (термални извори и гас).

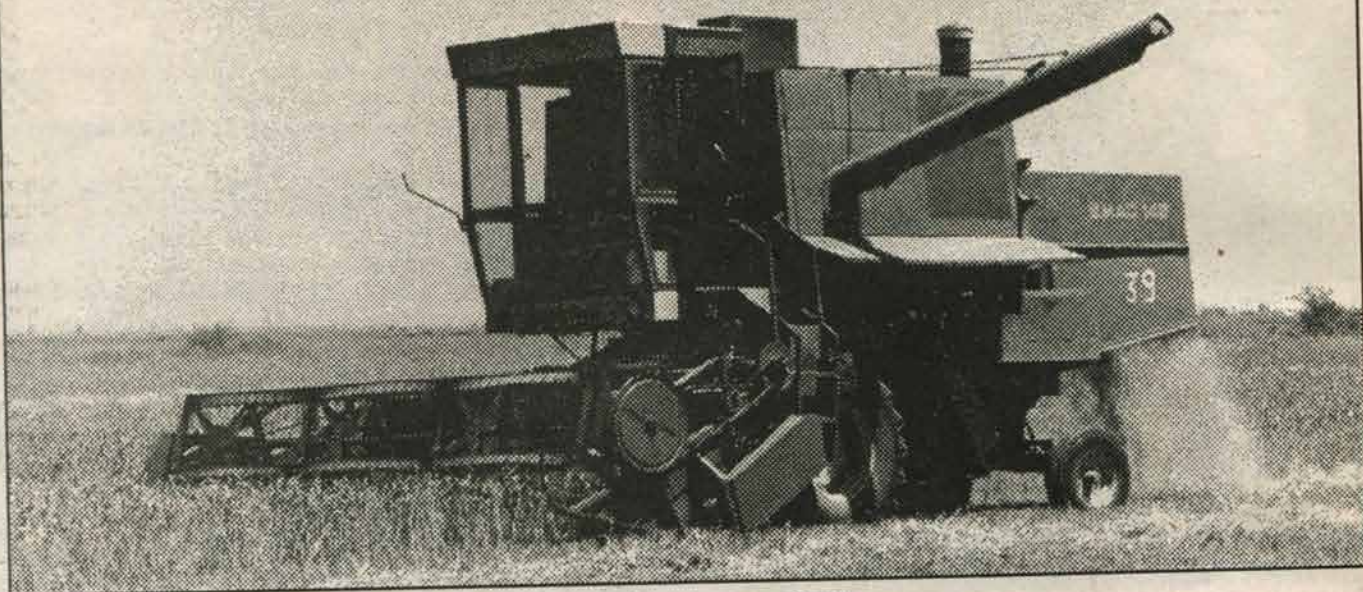
Заменићемо и ремонтovati сву дотрајалу водоводну мрежу.

За изградњу нове и ремонтовање дотрајале водоводне мреже

Изборни програм Српске радикалне странке Републике Српске

Формираћемо аграрни буџет

Повезаћемо све основне и средње школе, предшколске и јавне установе на један систем грејања.

Заштитићемо постојећа изворишта и изградити нова, као и нове чесме.

Почећемо изградњу канализације и система за одвођење отпадних вода.

Пољопривреда

Проблеми

Иако је решење нагомиланих проблема у пољопривреди везано за државу, општина са своје стране може да помогне и подстакне производњу у овој области. Српска радикална странка ће синхронизовано на свим нивоима власти захтевати решавање проблема примарне производње и прерађивачке индустрије.

У нашој држави постоји велики број министарстава која гомилају бирократију, а стварно веома мало чине за сељака. Не постоји аграрни буџет.

Паритет цена је на штету пољопривреде. Велики број посредника у трговини репроматеријалом, прерађевинама и пољопривредним производима неоправдано диже цене. Задруге још увек имају монопол када је у питању пољопривредна производња (репроматеријал, ђубриво, семенска роба...)

Дириговани систем извоза и увоза пољопривредних производа уништава и сељака и државу. Противградна заштита не постоји. Систем за наводњавање не постоји. Села су незаштићена од крађе и штете.

Путеви кроз села су запуштени и непроходни.

Утврдићемо систем гарантованих цена пољопривредних производа

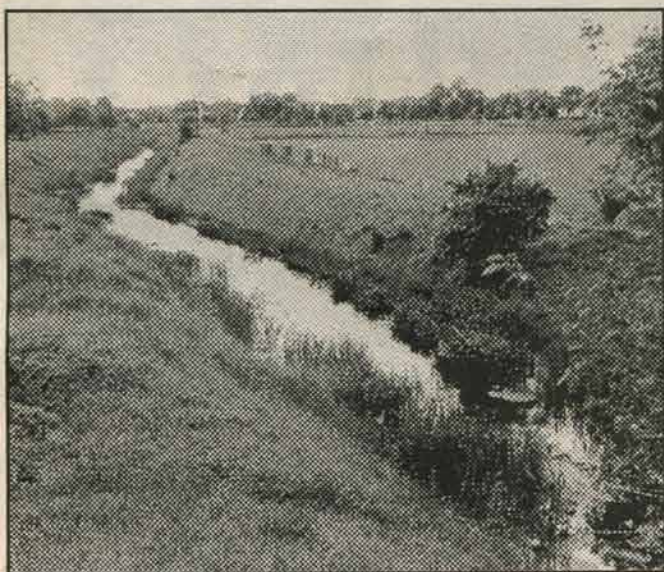
Решења

Српска радикална странка се залаже за јединствено министарство за пољопривреду и укидање бирократије у овој области.

Утврдићемо систем стабилних и гарантованих цена пољопривредних производа.

СВЕ ЗА СРПССТВО А СРПССТВО НИЗАШТА!

Строге казне за еколошке штеточине

Формираћемо аграрни буџет уз стимулативну каматну стопу.

Организоваћемо чуварску службу и ангажовати на заштити села.

Повећаћемо пажњу на одржавању пољских путева.

Екологија и зеленило

Проблеми

Бука моторних возила превазилази дозвољени ниво. Концентрација чађи, сумпор-диоксида, угљен-диоксида и других елемената је испод дозвољеног нивоа, али ипак у количинама штетним по здравље. Не постоји организована политика сталних еколошких акција. Улично зеленило се смањује и уништава. Казне за уништавање зеленила су минималне. Дивље депоније су на скоро сваком кораку. Паркира се на зеленим површинама. Нелегално се секу зеленило и дрвеће.

Решења

Прописаћемо највиши ниво дозвољених отровних материја у ваздуху за територије општина и свима који га буду прекорачили онемогућићемо даљу активност, док не прилагоде своје системе.

За еколошке штеточине прописаћемо строге општинске казне.

Санираћемо и еколошки обезбедити постојеће депоније.

Организоваћемо заједно са школама и предузетима, сезонске еколошке акције и обуку. Обновићемо све градске паркове и почети изградњу нових парковских површина. Формираћемо општински фонд за заштиту животне средине.

Забранићемо саобраћај у ужем центру. Уредићемо паркинг за туристичке аутобусе и возила, а приходе од паркинга усмерићемо у пројекте озелењавања и уређења туристичких садржаја.

Култура

Проблеми

Финансирање културних пројеката је нестабилно и недовољно.

Из буџета се издвајају средства по застарелим мерилима и неселективно.

Простор у коме раде културни посленици углавном је запуштен и руиниран.

Техничка опремљеност установа културе је лоша.

Ликовна галерија не ради на задовољавајући начин.

Решења

Стимулисаћемо рад културних установа на све могуће начине – буџетским и ванбуџетским средствима.

Омогућићемо заинтересованима све потребне услове за отварање биоскопа и позоришта. Залагаћемо се на свим

Даске које живот значе
– буџетска средства за позоришта

Изборни програм Српске радикалне странке Републике Српске

За неговање српске традиције у култури

нивоима власти да се за институције културе обезбеђују финансијски, материјални и кадровски услови за боље функционисање. Трошићемо буџетска средства преважно на конкретне акције и пројекте. Неговаћемо српску традицију у култури.

Образовање

Проблеми

Школство је у великој кризи, у сваком погледу: материјално – доведено је до просјачког штапа, стручно – без најбољих наставника и професора, морално – срозано је испод сваке границе достојанства.

Школама недостају материјална средства и техника за извођење модерне наставе. Ниво материјалних примања у образовању нижи је у односу на исту стручну спрему у другим областима.

Школе су, углавном, неусловне и оронуте и има их мало у односу на број ђака, који се последњих година увећао.

Решења

Српска радикална странка се залаже за повратак правих вредности у образовање, пре свега рестаурацију положаја просветних радника, а самим тим и квалитетнији наставни и научни рад.

Обезбедићемо већа финансијска и техничка средства потребна за извођење модерне наставе. Помоћи ћемо на све начине формирање нових школа.

Омогућићемо кроз законско регулисање, да сви државни службеници, дакле и просветари, буду равноправно третирани у зависности од стручне спреме коју поседују, а не по критеријима који сада важе.

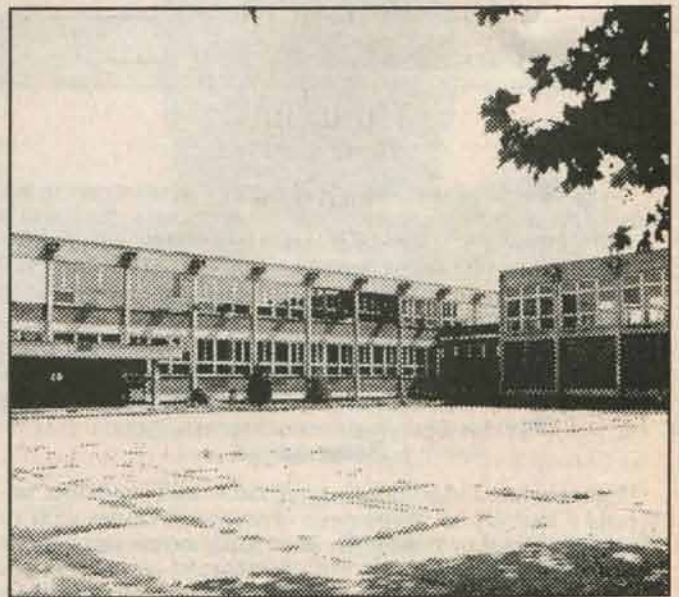
Приоритет је да се школе доведу у задовољавајуће стање.

Здравство

Проблеми

Опрема у здравству је застарела, нема је довољно, а објекти су запуштени. Финансирање здравства је централизовано и недовољно.

Институције у здравству су потпуно ван домаћаја грађана и корисника, а зависе искључиво од неформалних "лобија" и "веза" у државном врху.

Српски радикали су за повратак правих вредности у образовање

Изборни програм Српске радикалне странке Републике Српске

За мало сложеније лекарске претраге и лабораторijske налазе мора се ићи у Србију.

Решења

Српска радикална странка се у свом програму залаже за равномеран развој здравства, уз техничко опремање здравствених институција и довођење нивоа оспособљености лекарског особља на ниво који гарантује успешно и ефикасно лечење.

Законском регулативом и општинским одлукама стимулисаћемо развој приватне праксе у области здравства и таквим корацима обезбедити виши ниво здравствене заштите.

У насељима на територијама општина неопходно је отворити приватне лекарске ординације за шта постоје услови и простор у месним заједницама и задружним домовима.

Социјална политика

Проблеми

Многи старији нису у стању да се брину о себи. Не постоји изграђена социјална карта за територију општине.

У порасту је број просјака.

Република Српска је братски примила велики број избеглица, који услед небриге не могу себи да обезбеде средства за живот.

Дом пензионера је узурпиран и не служи намени.

Решења

Организоваћемо службе за бригу о старим лицима.

Дом пензионера вратићемо првобитној намени – бризи о старим и немоћним лицима.

Помагаћемо хуманитарне организације које превасходно брину о старим лицима.

Увешћемо бенефиције код јавних комуналних служби за сва стара лица која не могу у потпуности да брину о себи.

Израдићемо детаљну социјалну карту Републике Српске.

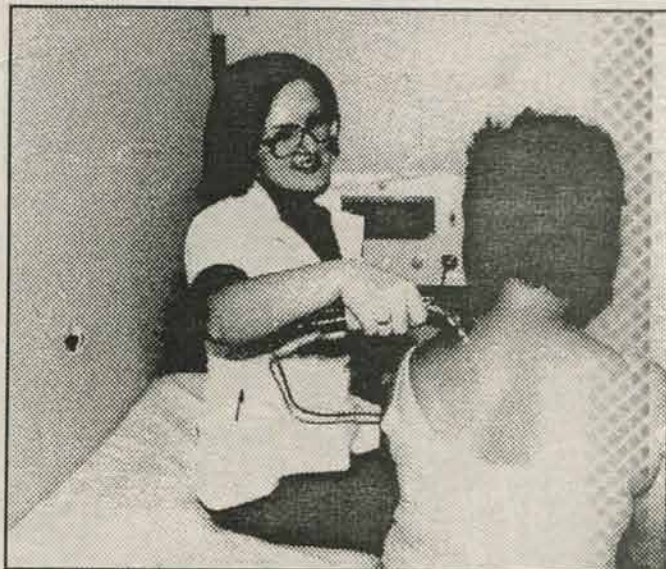
Помагаћемо рад социјалних установа за негу деце и омладине без родитељског старања.

Привреда

Проблеми

Ситуација у којој се налази привреда наше земље, више је него лоша. Сви облици привредних активности су слаби и онемогућени у раду превасходно због лоше уређеног привредног и друштвеног система. Последњих година су се десиле извесна ослобађања стега дириговане привредне активности, али сви ти знаци су више козметичке природе, јер суштински, власт се није усудила да препусти привреду самој себи и својим законитостима. Разлог оваквом понашању власти је жеља за контролом свих токова привреде, првенствено новца који би по законитостима капитала ишао тамо где може да се оплоди, а не тамо где власт жели – у велике губитане.

Због овакве ситуације велика предузећа су данас у колапсу, а мала и приватна су под великим притиском пореза, доприноса, царинским намета и режима увозних и извозних дозвола.

За виши ниво здравствене заштите

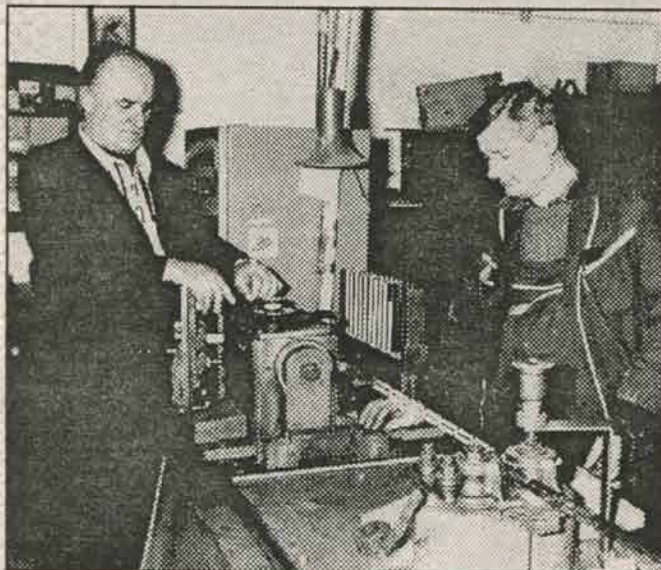
Залажемо се за боље техничко опремање здравствених институција

Организоваћемо службу за бригу о старим лицима

Изборни програм Српске радикалне странке Републике Српске

Наша иницијатива – планско гашење друштвене својине и слобода предузетништва

Контролисаћемо реализацију виталних инвестиција

За потпуну професионализацију полиције

Решења

Српска радикална странка се залаже за слободу предузетништва и превасходно приватне иницијативе. Залажемо се за планско гашење друштвене својине, као погодног облика за криминал, услед недостатка титулара и контроле коју сваки власник иначе спроводи над имовином.

У општинама радикали ће створити услове за развој приватног предузетништва, лакшим добијањем свих неопходних докумената везаних за отварање приватних радњи, предузећа у приватној својини, како за производне, тако и за услужне делатности. Овакво стимулисање привредне активности нужно мора да доведе до отварања нових радних места у општини и побољшања социјалног стања становништва.

Активираћемо и помагати, разним олакшицама пољопривредно-прехрамбену привреду, омогућити изградњу млекара које су неопходне.

Градске финансије

Проблеми

Погрешно вођена финансијска политика на нивоу целе државе резултирала је и осиромашењем буџета општина.

Политички интереси владајуће партије у супротности су са економским и финансијским интересима Републике Српске.

Неправилно усмеравање средстава и њихово неселективно трошење доводи до заостајања виталних области за живот Републике Српске.

Решења

Залагаћемо се за рестриктивнији буџет, уз рационално и планско трошење средстава у њему.

Смањиваћемо трошкове администрације, који су преовлађујућа ставка свих досадашњих буџета.

Контролисаћемо реализацију свих виталних инвестиција.

Криминал

Проблеми и решења

Питање безбедности превазилази оквире општине и њиме морају да се баве органи државе. Српска радикална странка се залаже за потпуно другачији систем и организацију министарства унутрашњих послова и потпуну професионализацију полиције, без полуоспособљених кадрова, које је политичка послушност и поштовање довело до руководних функција у полицији, како је то сада случај. Грађани и њихова имовина су несигурни и у граду и на селу.

Свакодневно можемо очекивати да нам обиђу стан, кућу, викендицу или украду део имовине.

Привредни криминал цвета, нарочито у друштвеним предузећима.

Полицијци су слабо мотивисани и лоше плаћени, па су усмерени на ситну корупцију и примање мита, да би преживали и прехранили породицу.

Над полицијом не постоји друштвена контрола, а проблему криминала и безбедности локална власт посвећује мало пажње.

**СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА,
ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!**

**СВЕ ЗА СРПСТВО
А СРПСТВО НИЗАШТА!**